Trí Lực

Mấy độ thu tàn

(Sưu tập tâm thư và bút ký)

Năm 2023

Mục lục

I - Tâm thư kính dâng Hòa thượng Thích Huyền Quang.....1

II - Tâm thư tường trình.....5

1. Tang lễ Hòa thượng Thích Đôn Hậu.....7

2. Hòa thượng Thích Huyền Quang tác bạch trước Linh đài và khâm thừa di chúc.....8

3. Hoạt động phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý GHPGVNTN – Vào tù lần thứ nhất.....10

4. Tham gia cứu trợ đồng bào – Vào tù lần thứ hai.....12

5. Mãn hạn tù.....15

6. Lánh nạn cộng sản.....16

7. Thỉnh cầu Giáo hội can thiệp.....17

III - Bản trình bày quan điểm.....19

1. Chân thành cảm tạ.....20

2. Lánh nạn cộng sản.....22
3. Bị mật vụ cộng sản bắt cóc – Vào tù lần thứ ba.....23
4. Án tù hai mươi tháng và cuộc sống lưu vong.....24
5. Kêu gọi chính quyền cộng sản tôn trọng quyền con người.....26
IV - Xin đừng lãng quên Lê Trí Tuệ.....29
V - Thảm trạng nghiệt ngã của người Việt tỵ nạn cộng sản tại Cam Bốt.....43
1. Cài đặt.....47
2. Đánh lừa.....48
3. Những hiểm họa của đồng bào Thượng lánh nạn bởi đặc tình cộng sản.....51
4. Những mối nguy khốn của người Kinh tỵ nạn bởi tình báo mật vụ cộng sản.....56

VI - Tâm thư kính gửi quý đồng bào tỵ nạn cộng sản.....65

VII - Suy ngẫm từ vụ án cứu lụt giúp dân.....71
1. Ngược dòng thời gian.....73
2. Chính sách tiêu diệt tôn giáo.....76
3. Mào đầu chiến dịch trấn áp.....78
4. Cuộc đàn áp nước lũ.....80
5. Rắp tâm ma mãnh.....85
6. Hủy bỏ điều 4 trên Hiến pháp và thả tù chính trị là đảng Cộng sản tự mở cho mình con đường sống.....88
VIII-Cảm nghĩ về ngày Văn hóa Diên Hồng..93
1. Hào khí Diên Hồng một thuở.....94
2. Hùng khí Mê Linh.....98
3. Trang trải tình thương nơi đất khách quê người.....100
IX - Bài tham luận tưởng niệm 50 năm thảm sát Mậu Thân tại Huế..... ….....103
X - Nhiễu điều phủ lấy giá gương.....119
Qua những năm tháng lao tù.....128

Quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa

Phút mặc niệm

I

Tâm thư

Kính dâng

Hòa thượng Thích Huyền Quang

Ngưỡng bái bạch Hòa thượng,

Đã gần ba mươi năm trôi qua, con nhờ duyên lành được hun đúc trong chốn thiền môn. Quý ôn quý thầy đã dày công dạy dỗ con nên người, tác thành cho con pháp thân huệ mạng, ân đức của quý ngài con chưa hề báo đáp trong muôn một. Nay Hòa thượng bổn sư của con đã viên tịch, con cũng kính xin Giác linh thầy chứng giám cho lòng con.

Kính bạch Hòa thượng,

Vì tiền đồ đạo pháp, vì sự sống còn của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, anh em chúng con một lòng quyết chí đem hết khả năng để phục hoạt Giáo hội dưới sự lãnh đạo của Hòa thượng. Bởi hoàn cảnh nghiệp duyên mắc vòng lao lý, tuy ra khỏi trại giam nhưng đang còn thi hành lệnh quản thúc của chính quyền. Nay chính quyền cộng sản Việt Nam áp đặt con phải thỏa hiệp cộng tác, phải báo cáo, theo dõi những vị thầy nào họ cần. Con không thể vì chút danh lợi, hay một sự yên thân, để làm những việc mà theo sự suy nghĩ của con, ấy là việc làm thương tổn, táng tận lương tâm.

Thà bản thân con sa đọa ác đạo, lăn lóc vào ngũ trược ác thế, chứ không thể có hành vi phá hoại hòa hiệp chúng Tăng, mang tội ngũ nghịch..

Con xin nguyện hiến thân này cho đạo pháp, một dạ trung trinh, trước cơn sóng dữ này. Cúi mong Hòa thượng lân mẫn thông cảm cho nỗi lòng của con, lá thư này thành kính dâng lên Hòa thượng như lời tâm huyết, là chứng tích cho lịch sử mai hậu"…

Kính chúc Hòa thượng pháp thể khinh an, chúng sinh dị độ. Nguyện cầu pháp nạn sớm được giải trừ.

Tu viện Quảng Hương Già Lam,
ngày 30-4-1993

Thành kính cúi đầu vọng bái

Đệ tử Tỷ kheo Thích Trí Lực

II

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

Phật lịch 2546

Tâm thư tường trình

Đồng kính dâng:

- Hòa thượng Thích Huyền Quang, xử lý Viện Tăng Thống
- Hòa thượng Thích Quảng Độ, Viện trưởng Viện Hóa Đạo
- Chư tôn Giáo phẩm Hội đồng Lưỡng Viện Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN)
- Chư tôn Hòa thượng, chư Thượng tọa Đại đức Tăng; quý vị Ni trưởng, Ni sư thuộc GHPGVNTN quốc nội và hải ngoại
- Tăng đoàn bảo vệ chánh pháp

Xin trân trọng kính nhờ văn phòng 2 Viện Hóa Đạo và Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế chuyển đạt

Nam mô Bổn sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Nam mô Tây thiên Đông độ lịch đại Tổ sư

Ngưỡng bái bạch chư Tôn đức,

Từ xứ Chùa Tháp là nơi con đang lưu vong lánh nạn, con xin cúi đầu vọng bái đỉnh lễ quý ngài với tất cả tấm lòng chí thành chí kính vô biên. Ngưỡng nguyện quý ngài xót thương kẻ phàm tình, hoan hỷ cho con được dâng lên lời tác bạch thành kính tường trình.

Kính bạch quý ngài,

Ngược dòng thời gian mười năm về trước, ngày 21 tháng 3 Âm lịch năm Nhâm Thân (1992), bổn sư chúng con là cố trưởng lão Hòa thượng húy thượng Trừng hạ Nguyên hiệu Đôn Hậu – Chính Thư ký kiêm xử lý Viện Tăng Thống, GHPGVNTN – viên tịch tại chùa Linh Mụ, cố đô Huế. Sự thị tịch của ngài đã để lại

cho Tăng Ni Phật tử ở trong và ngoài nước muôn vàn kính yêu thương tiếc, Giáo hội vắng bóng một bậc cao Tăng đức độ.

1. Tang lễ Hòa thượng Thích Đôn Hậu

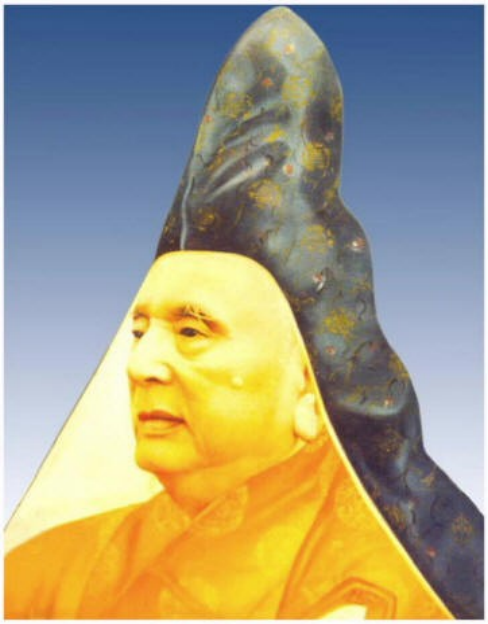

Hòa Thượng

THÍCH ĐÔN HẬU

(1905 – 1992)

Thoạt đầu, Hà Nội áp đặt ban lễ tang đa phần gồm các đảng viên đảng Cộng sản thuộc ban Tôn giáo chính phủ và Mặt trận tổ quốc, dưới sự kiểm soát của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam. Sự việc này nhằm mưu đồ biến tang lễ cố Hòa thượng bổn sư chúng con thành tang lễ nhuốm màu sắc chính trị. Dự tính trong buổi lễ thỉnh kim quan nhập tháp vào ngày 3 tháng 5 năm 1992, họ sẽ đọc điếu văn tuyên dương công trạng một cách giả tạo, trái với tâm nguyện của người quá cố thuở sinh tiền.

Bởi thế cho nên, sáng sớm ngày 2 tháng 5 năm 1992, hàng môn đồ pháp quyến chúng con đồng lòng siết chặt tay nhau, kiên quyết ngồi tuyệt thực bên cạnh kim quan cố Hòa thượng, để yêu cầu nhà nước Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam hãy tôn trọng lời di huấn[1] của người khuất bóng.

2. Hòa thượng Thích Huyền Quang tác bạch trước Linh đài và khâm thừa di chúc

Buổi chiều cùng ngày, đương kim quyền Viện trưởng Viện Hóa Đạo GHPGVNTN là Hòa thượng Thích Huyền Quang dẫn đầu hàng nghìn Tăng Ni và Phật tử thành kính làm lễ

[1] *Chuaadida – Lời di huấn của Hòa thượng Thích Đôn Hậu*

phúng viếng và tác bạch trước Linh đài. Hòa thượng khẳng định lại pháp lý gần hai nghìn năm lich sử của Giáo hôi[2]. Đó là tiếng nói vang lừng sau 17 năm, kể từ ngày quân cộng sản miền Bắc cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam vào năm 1975, chính quyền công sản đàn áp vô cùng nghiêt ngã[3] và đặt Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất ra ngoài vòng pháp luật.

Bức chúc thư[4] và ấn dấu Lưỡng viện do cố trưởng lão Hòa thượng để lại, ủy thác cho Hòa thượng Thích Huyền Quang tiếp tục sứ mệnh điều hành Phật sự Giáo hội. Đây là giờ phút lịch sử mở đầu đại nghĩa khôi phục quyền sinh hoạt pháp lý của GHPGVNTN ở quê nhà mà nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đang tâm chà đạp suốt bao năm qua!

---

[2] *Quê Me - Đài Phật giáo Việt Nam 1992: Ngài Huyền Quang lên tiếng về pháp lý lịch sử của GHPGVNTN*

[3] *Quê Me - Đài Phật giáo Việt Nam – Phần 3 Chương trình đặc biệt " 30 tháng tư đen - Đàn áp GHPGVNTN"*

[4] *Chuaadida – Chúc thư của Hòa thượng Thích Đôn Hậu*

Hòa thượng Thích Nhật Liên trao chúc thư và ấn dấu Lưỡng Viện cho Hòa thượng Thích Huyền Quang

3. Hoạt động phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý GHPGVNTN – Vào tù lần thứ nhất

Tuân hành sự chỉ dạy của Hòa thượng quyền Viện trưởng Viện Hóa Đạo đang bị quản thúc ở chùa Hội Phước, tỉnh Quảng Ngãi, tự tay ngài viết giấy giới thiệu, ủy nhiệm con đi công cán các tỉnh thành phía nam, vận động phục hồi Giáo hội truyền thống.

Vào ngày 2 tháng 10 năm 1992, con bị công an bộ Nội vụ chận bắt trên đoạn đường Đồng Khởi, quận 1, Sài Gòn, cùng lúc với Thượng tọa Thích Không Tánh, ủy viên công cán Viện Hóa Đạo. Được biết trước đó, giáo sư Nhật

Thường cũng đã bị bắt ngày 15 tháng 9 năm 1992.

Trong thời gian con bị giam giữ ở cơ quan an ninh điều tra, số 4, đường Phan Đăng Lưu, quận Bình Thạnh, Sài Gòn, ròng rã hơn 30 ngày đêm biệt giam, công an thẩm cung liên tục. Ngoài việc họ bắt khai báo sự hoạt động, riêng con còn phải chịu cảnh đàn áp tinh thần, bức cung, khủng bố, buộc phải thừa nhận bức chúc thư của cố Hòa thượng Thích Đôn Hậu là bức chúc thư giả mạo, nhằm vô hiệu hóa công cuộc phục hưng GHPGVNTN do Hòa thượng Thích Huyền Quang lãnh đạo.

Nhờ sự vận động của các tổ chức bảo vệ nhân quyền, tổ chức Ân xá Quốc tế, đặc biệt là nhờ sự nỗ lực của ngài Võ Văn Ái, chủ tịch Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam, các ủy hội nhân quyền đồng gây áp lực với Hà Nội, lần lượt chúng con được ra khỏi trại giam.

Ngày 25 tháng 12 năm 1992, sau khi được thả, con bị quản thúc vô thời hạn tại tu viện Quảng Hương Già Lam, số 498/11 đường Lê Quang Định, quận Gò Vấp, Sài Gòn.

Ảnh hưởng cuộc biểu tình[5] của đông đảo quần chúng đòi hỏi tự do tôn giáo, dân chủ,

---

[5] *Quê Mẹ - Lửa phực lên từ Huế (24/5/1993)*

nhân quyền vào ngày 24 tháng 5 năm 1993 tại cầu Phú Xuân, cố đô Huế, đưa đến việc pháp huynh và pháp đệ của con ở chùa Linh Mụ là quý Đại đức Thích Trí Tựu, Thích Hải Tạng, Thích Hải Chánh, Thích Hải Thịnh và một số Phật tử bị kết án 4 năm tù giam, con lại bị cơ quan công an giám sát hết sức chặt chẽ tại Sài Gòn. Sau đó, chính quyền cộng sản tiếp tục quản thúc con tại chùa Pháp Vân, trước đây là trường Thanh niên phụng sự xã hội, số 1, đường 37, khu phố 2, phường 18, quận Tân Bình, Sài Gòn.

4. Tham gia cứu trợ đồng bào – Vào tù lần thứ hai

Ngày 6 tháng 11 năm 1994, chúng con bị bắt giam trở lại khi tham gia đợt cứu trợ đồng bào lâm cảnh lũ lụt ở đồng bằng sông Cửu Long do Hòa thượng Thích Quảng Độ tổ chức. Sau nhiều ngày thẩm cung tại cơ quan an ninh điều tra, số 3C, đường Tôn Đức Thắng, quận 1, Sài Gòn; đến ngày 15 tháng 8 năm 1995, chính quyền cộng sản mở phiên tòa xét xử tại Sài Gòn. Đứng đầu là Hòa thượng Thích Quảng Độ, với tập văn của ngài mang tựa đề: "Nhận định những chính sách sai lầm tai hại của đảng Cộng sản Việt Nam đối với dân tộc và Phật

giáo". Thứ đến là Thượng tọa Thích Không Tánh, Thích Nhật Ban, Thích Trí Lực, giáo sư Nhật Thường, Phật tử Đồng Ngọc.

Phiên tòa ngày 15-8-1995 tại Sài Gòn

Từ trái sang phải: Hòa thượng Thích Quảng Độ, Nhật Thường, Thích Nhật Ban, Đồng Ngọc, Thích Trí Lực, Thích Không Tánh. Nguồn ảnh: Lê Hiệp - phóng viên hãng thông tấn AP

Tòa án cộng sản đã gán ép tội danh: "Phá hoại chính sách đoàn kết" và "Lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích nhà nước, của tổ chức xã hội hoặc của công dân", theo điều 81 và 205a, luật Hình sự để xét xử.

Mặc dù trước đó, Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam nỗ lực mời các luật sư

nước ngoài về Việt Nam để bênh vực cho các vị, thế nhưng, chính quyền cộng sản từ chối cấp chiếu khán nhập cảnh.

Hòa thượng Thích Quảng Độ giữ thái độ im lặng giữa phiên tòa, ngoài ra chúng con không có quyền tự bào chữa, tòa đặt câu hỏi buộc chúng con trả lời có hay không mà thôi.

Tòa kết án Hòa thượng Thích Quảng Độ và Thượng tọa Thích Không Tánh 5 năm tù, Thượng tọa Thích Nhật Ban 4 năm tù, giáo sư Nhật Thường 3 năm tù, Phật tử Đồng Ngọc 2 năm tù treo và bản thân con 30 tháng tù. Ngoài ra, mỗi vị còn phải chịu thêm hình phạt 5 năm

quản chế sau khi mãn hạn tù. Thế là chuyến xe chở tù nhân tiếp tục lăn bánh đưa chúng con vào khám đường Chí Hòa. Thời gian sau chính quyền cộng sản lại đưa chúng con vào trại tù cưỡng bức lao động Z30A, Xuân Lộc, Đồng Nai.

5. Mãn hạn tù

Ngày 13 tháng 2 năm 1997, mãn hạn tù 30 tháng trở về. Hết ở tù trong, con lại phải ở tù ngoài, chính quyền cộng sản tiếp tục quản chế con 5 năm theo bản án. Mọi sinh hoạt tôn giáo, đi lại, cư trú...đều bị công an theo dõi hết sức gắt gao. Hằng tháng con phải đến sở công an trình diện và bị triệu tập đến đây bất cứ lúc nào. Hầu như các quyền cơ bản của con người, con hoàn toàn không được hưởng, sự ngược đãi bởi chính quyền ngày càng tinh vi và trắng trợn.

Đầu tháng 6 năm 2001, Hòa thượng Thích Quảng Độ, đương kim Viện trưởng Viện Hóa Đạo, ngài gửi công văn thông báo với chính phủ, sẽ ra miền Trung để cung thỉnh Hòa thượng Thích Huyền Quang, đang bị quản thúc tại chùa Quang Phước, thị trấn Chợ Chùa, tỉnh Quảng Ngãi, đưa ngài vào Sài Gòn chữa bệnh. Thế nhưng, nhà cầm quyền cộng sản cũng đang tâm ngăn chặn.

Ngày 6 tháng 6 năm 2001, chính quyền sở tại tống đạt quyết định quản chế 7 ngày (từ ngày 6-6 đến 13-6-2001) cấm con tuyệt đối không được rời khỏi địa bàn xã Đông Hòa, huyện Dĩ An, tỉnh Bình Dương, là nơi con đang cư trú. Lực lượng an ninh cắm chốt canh chừng suốt ngày lẫn đêm hết sức chặt chẽ.

Ngày 13 tháng 2 năm 2002 là ngày hết thời hạn 5 năm quản chế, thế nhưng nhà cầm quyền cộng sản vẫn cố tình làm lơ, họ tiếp tục quản thúc con mà không nêu rõ lý do, quyền sống của con bị ngang nhiên chà đạp. Làm sao có thể tả xiết bao nỗi đắng cay tủi nhục mà bản thân con phải chịu đựng suốt mười mấy năm qua!

6. Lánh nạn cộng sản

Ngưỡng bạch chư Tôn đức,

Trên đây, con chỉ nêu điển hình trong bao nhiêu nỗi bức xúc khi bị chính quyền cộng sản Hà Nội đàn áp và ngược đãi. Nay quả thật con không còn sự chọn lựa nào khác, đành lòng trốn sang biên giới vương quốc láng giềng, vượt suối băng ngàn, trải muôn vàn gian khổ. Nhờ hồng ân chư Phật Bồ tát, Hộ pháp Long Thiên thùy từ gia hộ, ngày 19 tháng 4 năm

2002, may mắn con được đặt chân đến lãnh thổ xứ Chùa Tháp, hít thở chút không khí tự do.

Bởi vì dưới chế độ hà khắc cộng sản độc tài toàn trị, đất nước Việt Nam thân yêu chẳng còn một chỗ nào để cho con có thể dung thân, ngõ hầu tiếp tục phục vụ Giáo hội, báo đáp ân đức chư Phật và công ơn Thầy Tổ.

7. Thỉnh cầu Giáo hội can thiệp

Giờ đây, con đang sống cảnh lưu vong giữa chốn đất khách quê người, từ tận đáy lòng mình, con thiết tha ngưỡng trông chư Tôn đức xót thương chứng minh cho tâm nguyện của con.

Lòng con thấp thỏm chờ mong ân đức từ bi của nhị vị Hòa thượng, chư tôn giáo phẩm Hội đồng Viện Tăng Thống và Viện Hóa Đạo; chư tôn Hòa thượng, chư Thượng tọa Đại đức Tăng Ni GHPGVNTN ở trong và ngoài nước; cúi mong quý ngài rủ lòng thương xót.

Nhân danh GHPGVNTN, thỉnh cầu quý ngài có tiếng nói gửi đến Cao ủy Nhân quyền Liên Hiệp Quốc, Cao ủy Liên Hiệp Quốc về người tỵ nạn, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền, Tổ chức Ân xá Quốc tế, Liên đoàn Quốc tế Nhân quyền, Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam,

cùng tất cả các tổ chức bảo vệ quyền con người trên thế giới..., để can thiệp cho con sớm được hưởng quy chế tỵ nạn, ngõ hầu cứu giúp một thành viên của Giáo hội vừa mới thoát khỏi sự ngược đãi và đàn áp vô cùng nghiệt ngã của ách cai trị hà khắc cộng sản Ba Đình!

Ngưỡng bái bạch chư Tôn đức,

Cúi xin quý ngài từ bi hoan hỷ cho con thành tâm sám hối, bởi lời trình bạch vụng về và có nhiều sai sót.

Khánh chúc chư Tôn đức pháp thể khinh an, chúng sinh dị độ. Nhất tâm cầu nguyện pháp nạn ở quê nhà sớm được giải trừ.

Phật lịch 2546

Phnom Penh, ngày 12 tháng 6 năm 2002

Thành kính bái bạch

Đệ tử pháp danh Tâm Nguyện tự Trí Lực

III

Bản trình bày quan điểm

Kính gửi: ***Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế và Ủy Ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam để kính nhờ phổ biến***

Dưới sự lãnh đạo của nhị vị Hòa thượng Thích Huyền Quang và Hòa thượng Thích Quảng Độ trong công cuộc đòi hỏi nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam tôn trọng tự do tôn giáo. Với đại nghĩa phục hồi quyền sinh hoạt

pháp lý của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN) – một Giáo hội truyền thống xứng đáng kế thừa hai nghìn năm lịch sử đất nước Việt Nam đã bị nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đặt ra ngoài vòng pháp luật và đàn áp thô bạo[6] kể từ khi họ cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam vào năm 1975.

Cùng với chư tôn Giáo phẩm thuộc Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất ở trong và ngoài nước, chúng tôi đã trải qua bao nỗi thăng trầm vinh nhục, nếm đủ mùi cay đắng tù đày dưới ách cai trị hà khắc cộng sản Việt Nam. Mười mấy năm qua, nay tôi thật sự được hít thở không khí tự do dân chủ trên đất nước Thụy Điển thanh bình, ở đây quyền con người được tôn trọng triệt để.

1. Chân thành cảm tạ

Có được sự an lành như hôm nay, từ đáy lòng mình, tôi chân thành cảm ơn Cao ủy Nhân quyền Liên Hiệp Quốc (LHQ), Cao ủy Tỵ nạn LHQ, cùng các Tổ chức bảo vệ quyền con người trên thế giới, trong đó có Liên Đoàn

---

[6] *Quê Mẹ - Đài Phật giáo Việt Nam – Ký ức 40 năm GHPGVNTN - Tiếng nói của tam vị Tăng Thống Thích Đôn Hậu, Thích Huyền Quang, Thích Quảng Độ*

Quốc tế Nhân quyền, Tổ chức Ân Xá Quốc tế, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền, Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam, v.v…

Tôi chân tình biết ơn các ngài Dân biểu Quốc hội và Chính phủ thuộc cộng đồng các quốc gia dân chủ. Đặc biệt tôi vô cùng tri ân chính phủ vương quốc Thụy Điển, một trong các nước vùng Bắc Âu, đã dang rộng vòng tay đón nhận bao nhiêu người Việt lánh nạn cộng sản để tìm tự do, mọi người nhận nơi đây làm quê hương thứ hai. Rồi hôm nay, đất nước này cũng đã cưu mang tôi sau những đêm dài tăm tối trong ngục tù cộng sản Việt Nam.

Con xin khắc cốt ghi tâm cảm niệm đại ân đại đức của nhị vị Hòa thượng Thích Huyền Quang[7] và Thích Quảng Độ[8], cùng Chư tôn Giáo phẩm trong Hội đồng Lưỡng viện, chư tôn Hòa thượng, Thượng tọa, Đại đức Tăng Ni Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất ở trong và ngoài nước.

---

[7] *Đài Phật Giáo Việt Nam – Đức cố Tăng Thống Thích Huyền Quang nói về Pháp lý của GHPGVNTN*

[8] *Oslo Freedom Forum – Thích Quảng Độ - Forbidden Faith in Vietnam (Phụ đề tiếng Việt)*

Con thành tâm vọng bái đê đầu đỉnh lễ quý ngài, khánh chúc quý ngài pháp thể khinh an, để lèo lái con thuyền Giáo hội ở quê nhà qua cơn sóng gió. Dù hoàn cảnh thế nào đi chăng nữa, con vẫn quyết một lòng nối gót quý ngài để tiếp tục phục vụ Giáo hội.

2. Lánh nạn cộng sản

Sau khi mãn hạn ba mươi tháng tù và năm năm quản thúc, chỉ vì tham gia đoàn cứu trợ đồng bào lâm cảnh lũ lụt tại đồng bằng sông Cửu Long năm 1994, chính quyền cộng sản Việt Nam vẫn tiếp tục ngược đãi và chà đạp quyền sống của tôi, mọi sinh hoạt đều bị kiểm soát nghiêm ngặt, để rồi tôi không còn sự lựa

chọn nào khác, đành phải tìm đường vượt biên giới sang xứ Chùa Tháp lánh nạn vào ngày 19-4-2002. Điều 14 bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền đã được Đại hội đồng LHQ thông qua và công bố vào ngày 10-12-1948, rằng: "Trước sự ngược đãi, mọi người đều có quyền tỵ nạn và tìm sự dung thân tại các quốc gia khác".

3. Bị mật vụ cộng sản bắt cóc – Vào tù lần thứ ba

Mặc dù đã được Cao ủy Tỵ nạn LHQ bảo vệ quyền tỵ nạn chính trị của tôi tại Cam Bốt từ ngày 28-6-2002, thế nhưng mật vụ chính quyền cộng sản Việt Nam vẫn ngang nhiên bắt cóc tôi giữa thủ đô Nam Vang rồi đưa về Việt Nam biệt giam suốt mười mấy tháng trời bặt vô âm tín. Cộng sản Việt Nam đã xem thường luật pháp quốc tế mà chính họ đã tham gia ký kết. Mỉa mai thay! Bắt cóc phi pháp một người tỵ nạn trên lãnh thổ một nước láng giềng rồi đem về giam giữ nghiêm ngặt trong nhà tù, thế mà trước dư luận quốc tế, họ không dám nhìn nhận việc bắt bớ này, lại còn quanh co dối trá, bịp bợm chối cãi, đặt điều này nọ.

Trước khi đưa tôi ra xét xử, đã nhiều lần các viên chức bộ Công an đến trại giam để đàm phán. Họ yêu cầu tôi đừng nói lên sự việc bị bắt cóc tại Nam Vang, chịu thừa nhận là vi

phạm pháp luật – trốn đi nước ngoài nhằm chống chính quyền nhân dân. Đổi lại, họ sẽ trả tự do cho tôi ngay tại phiên tòa, mặc dầu khung hình phạt được ghi trong cáo trạng là phạt tù từ 3 đến 12 năm. Tôi thật buồn cười và chưa hề thấy chính quyền nào lại đi đàm phán với bị cáo trước khi đưa vụ án ra xét xử.

4. Án tù hai mươi tháng và cuộc sống lưu vong

Theo tôi nghĩ, chính quyền cộng sản Việt Nam một khi đã bắt cóc tôi về giam giữ, họ quyết dành cho tôi một bản án hết sức nặng nề không chút nương tay. Thế nhưng, trước sự lên tiếng chỉ trích mạnh mẽ của các tổ chức bảo vệ nhân quyền, đồng loạt lên án cộng sản Việt Nam vi phạm trắng trợn luật pháp quốc tế, họ đành phải trả tự do cho tôi bằng một bản án 20 tháng tù[9], nhằm hợp thức hóa việc bắt cóc và giam giữ phi pháp.

Tháng 3 năm 2004, Cao ủy Tỵ nạn LHQ điều đình với chính phủ Vương quốc Thụy Điển chấp thuận cho tôi được đi định cư theo

---

[9] *Quê Mẹ - Một nhà đấu tranh cho nhân quyền lánh sang Cam Bốt được LHQ cấp thẻ tị nạn, nhưng công an đuổi theo bắt cóc đưa về Saigon xử 20 tháng tù*

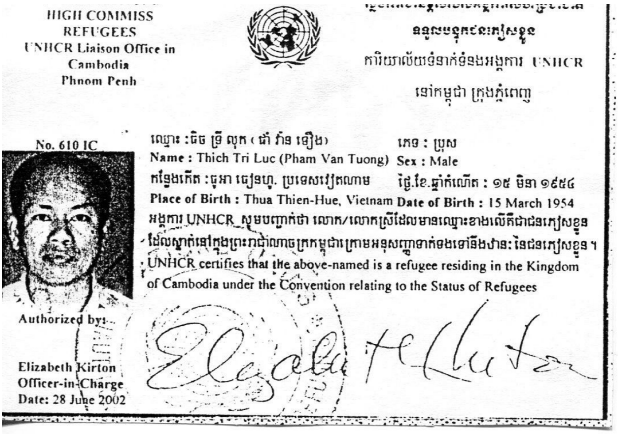

HIGH COMMISS
REFUGEES
UNHCR Liaison Office in
Cambodia
Phnom Penh

ឧត្តសម្ព័ន្ធកិច្ចការជនភៀសខ្លួន
ការិយាល័យទំនាក់ទំនងអង្គការ UNHCR
នៅកម្ពុជា ក្រុងភ្នំពេញ

No. 610 IC

ឈ្មោះ : ធិច ទ្រី លុក (ផាំ ហ្វាន ធឿង) Name : Thich Tri Luc (Pham Van Tuong)
ភេទ : ប្រុស Sex : Male
កន្លែងកើត : ធូអា ធឿនហ្យូ. ប្រទេសវៀតណាម Place of Birth : Thua Thien-Hue, Vietnam
ថ្ងៃ.ខែ.ឆ្នាំកំណើត : ១៥ មីនា ១៩៥៤ Date of Birth : 15 March 1954
អង្គការ UNHCR សូមបញ្ជាក់ថា លោក/លោកស្រីដែលមានឈ្មោះខាងលើគឺជាជនភៀសខ្លួន ដែលស្នាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រោមអនុសញ្ញាទាក់ទងទៅនឹងឋានៈនៃជនភៀសខ្លួន ។
UNHCR certifies that the above-named is a refugee residing in the Kingdom of Cambodia under the Convention relating to the Status of Refugees

Authorized by:

Elizabeth Kirton
Officer-in-Charge
Date: 28 June 2002

quy chế tị nạn được công nhận ngày 28-6-2002 tại Phnom Penh vẫn còn hiệu lực.

Nay chính quyền cộng sản Việt Nam không thể không tuân thủ các Công ước Quốc tế nên họ đành phải cấp hộ chiếu cho tôi rời khỏi đất nước. Đây là một việc chẳng đặng đừng. Cũng nên nói thêm, trước khi ra đi, công an buộc tôi phải viết bản cam kết, rằng sau khi định cư ở nước ngoài, cam kết không hoạt động nhằm chống lại Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

5. Kêu gọi chính quyền cộng sản tôn trọng quyền con người

Giờ này, tôi đã đặt chân lên miền đất tự do, tôi sẽ tiếp tục phục vụ Giáo hội Phật giáo Việt

Nam Thống nhất dù tôi không còn sống đời sống Tăng sĩ. Tôi sẽ tiếp tục hoạt động đòi hỏi nhà cầm quyền Hà Nội phải tôn trọng tự do, dân chủ và nhân quyền. Hà Nội phải trả tự do vô điều kiện cho các tù nhân lương thức bị cầm tù chỉ vì các vị này trình bày quan điểm chính trị một cách ôn hòa. Theo quan điểm của tôi, việc làm này không đồng nghĩa chống phá lại quyền lợi của đảng Cộng sản đương quyền, đây không phải là làm chính trị hay tranh lợi đoạt quyền như một số người cố tình xuyên tạc, mà chúng tôi chỉ đòi hỏi lại những gì đã bị chính quyền cộng sản Việt Nam tước đoạt một cách phi pháp bất công.

Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất là một Giáo hội truyền thừa của chư vị Tổ sư trải qua các đời. Đây là một Giáo hội dân lập không phụ thuộc với bất cứ chính quyền nào, Giáo hội này gắn bó với dân tộc Việt Nam như một thực thể không bao giờ tách rời, được hình thành do tâm nguyện của toàn thể Tăng tín đồ Phật giáo Việt Nam. Tôi nguyện sẽ tiếp tục đi trên con đường chính nghĩa mà mình đã chọn lựa.

Tinh thần Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất bất diệt.

Nay xin trân trọng tuyên bố quan điểm của tôi trước dư luận ở trong và ngoài nước.

Thành kính đảnh lễ Chư tôn Giáo phẩm Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất.

Chân thành cảm ơn liệt quý vị.

Thụy Điển, ngày 6 tháng 7 năm 2004
Nay kính

Phạm Văn Tưởng
Pháp danh Tâm Nguyện, tự Trí Lực
Thành viên GHPGVNTN

Nguồn: Quê Me

IV

Xin đừng lãng quên Lê Trí Tuệ

Kính thưa quý vị đồng bào trong và ngoài nước

Kính thưa quý diễn đàn của người Việt quốc gia đang đấu tranh giành lại tự do và dân chủ cho toàn dân Việt và quang phục quê hương

Hôm nay, ngày 6 tháng 5 năm 2009, vừa tròn hai năm, kể từ ngày nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ bị công an mật vụ của chính quyền cộng sản Việt Nam bắt cóc tại thủ đô Nam Vang, Cam Bốt, vào ngày 6 tháng 5 năm 2007.

Mãi đến nay, vẫn chưa có ai biết được số phận của nhà dân chủ trẻ này hiện giờ ra sao? Liệu nhà dân chủ trẻ, sáng lập viên của Công Đoàn Độc Lập Việt Nam này vẫn còn được giam giữ đâu đó trong các nhà giam bí mật của chính quyền cộng sản Việt nam trong khuôn viên của bộ Nội vụ Cam Bốt tại Nam Vang. Tên trùm mật vụ đội lốt người tỵ nạn chính trị

cộng sản Nguyễn Công Cẩm sẽ khai thác triệt để khả năng sử dụng máy vi tính của anh ta, nhằm mục đích đánh phá lại các cá nhân và tổ chức của người Việt quốc gia đối kháng với chính quyền cộng sản Việt Nam độc tài toàn trị, như một số thông tin không chính thức vẫn đang lan truyền khá rộng rãi trong cộng đồng người Việt định cư tại xứ Chùa Tháp, cũng như trong nội bộ những người Việt quốc gia đang tỵ nạn cộng sản tại đây. Hãy liệu rằng Lê Trí Tuệ đã bị thủ tiêu, đã bị làm mồi cho cá sấu như lời tên mật vụ Nguyễn Công Cẩm vẫn thường dùng để răn đe những người Việt tỵ nạn không kín lời tại xứ Chùa Tháp này.

Lê Trí Tuệ

Thưa quý vị, trước hết xin cho tôi được phép nhắc lại với quý vị rằng, nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ là một trong những người sáng lập Công Đoàn Độc Lập Việt Nam. Đây là một tổ chức dân sự được thành lập để bênh vực cho tầng lớp lao động Việt Nam thấp cổ bé họng đang bị giới chủ hãng và các chủ đầu tư bóc lột, chèn ép và ngược đãi trước sự cố tình làm ngơ, hoặc thậm chí là bao che của chính quyền cộng sản Hà Nội.

Ngoài ra, Lê Trí Tuệ cũng là một thành viên tích cực của khối 8406, góp tiếng nói kêu gọi chính quyền cộng sản tôn trọng tự do, dân chủ và nhân quyền. Tổ chức này đòi hỏi chính quyền cộng sản Việt Nam xóa bỏ điều 4 trên Hiến pháp của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, một điều khoản mà theo đó, đảng Cộng sản tự cho mình cái độc quyền được vĩnh viễn cai trị đất nước và mãi mãi được độc quyền đè đầu cởi cổ hơn chín mươi triệu người dân Việt Nam. Chính vì điều này mà nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ đã thường xuyên bị công an của cộng sản Việt Nam đe dọa và sách nhiễu nhiều lần. Bằng đủ mọi hình thức, công an còn dùng đến cả các băng nhóm xã hội đen để hành hung và truy sát nhà dân chủ trẻ này trên đường phố. Không còn sự chọn lựa nào khác, Lê Trí

Tuệ phải đào thoát sang Cam Bốt để lánh nạn vào thượng tuần tháng 4 năm 2007.

Về đất nước Cam Bốt, nơi mà bản thân tôi cũng như Lê Trí Tuệ và nhiều nhà bất đồng chính kiến khác phải sang đó lánh nạn lúc bị truy bức ở quê nhà.

Cũng cần nói thêm rằng, vào khoảng cuối thập niên 70, với chiêu bài làm nghĩa vụ quốc tế, đánh đuổi Pol Pot và cứu dân tộc Khmer khỏi họa diệt chủng, hòng lừa bịp dư luận trong nước cũng như thế giới, tập đoàn cộng sản Hà Nội đã xua quân sang xâm lược Cam Bốt. Cho đến những năm đầu của thập niên 90, nhờ áp lực quốc tế và sự lên án mãnh liệt của của Liên Hiệp Quốc, cán binh cộng sản Việt Nam bị buộc phải rút khỏi đất nước này để nhường chỗ cho UNTAC vãn hồi an ninh trật tự. Tất nhiên, trước khi rút quân đội về nước, tập đoàn cộng sản Việt Nam đã cài cắm lại trên đất nước này một mạng lưới tình báo lên đến hàng chục ngàn người, bao gồm nhiều đảng viên cộng sản trung kiên núp bóng dân sự, kết hôn với người bản xứ, hay chỉ là những doanh gia, những nhà thầu xây dựng và thậm chí là cả những cán bộ tình báo cao cấp được đào tạo văn hóa và ngôn ngữ bản xứ, rồi bố trí vào nắm

những chức vụ chủ chốt trong các cơ quan cấp bộ của xứ Chùa Tháp này.

Trong số những tên trùm tình báo đó không thể không kể đến Nguyễn Công Cẩm, một tên tình báo trong lốt áo người Việt tỵ nạn, người đã trực tiếp chỉ huy vụ bắt cóc tôi vào chiều ngày 25-07-2002 giữa thanh thiên bạch nhật, nơi đang đông đúc người qua kẻ lại trên đường số 185, ngay trước chợ Orussey ở Phnom Penh.

Thưa quý vị, tôi không thể nhầm lẫn Nguyễn Công Cẩm với bất cứ ai cả, vì đã vài ba lần tôi tình cờ gặp gỡ y tại văn phòng của Phủ Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc tại số 02, đường 352. Tại đây, y đã gạ gẫm tôi đưa cho y những giấy tờ tùy thân của tôi, những loại giấy tờ quản thúc quản chế do cơ quan an ninh của cộng sản Việt Nam cấp, cũng như một số tờ khai của tôi với phủ Cao ủy tỵ nạn và đơn xin tỵ nạn chính trị của tôi. Y gạ gẫm rằng, sẽ giúp tôi dịch sang tiếng Anh trước khi đệ nạp lên cho phủ Cao ủy tỵ nạn, để được phỏng vấn và cấp quy chế tỵ nạn nhanh hơn. Tôi đã nghi ngại trước những lời gạ gẫm này nên đã nhất định không giao trứng cho ác. Thế nhưng, tâm địa của y quá gian độc, nên cuối cùng tôi cũng đã trở thành nạn nhân của y và của chế độ cộng sản. Từ Nam Vang với tư cách của một người tỵ nạn

chính trị đã được Liên Hiệp Quốc bảo vệ, tôi đã phải trở thành tù nhân của trại giam B34 thuộc cơ quan an ninh điều tra A24 Sài Gòn, với bản án 20 tháng tù với tội danh ”Trốn đi nước ngoài nhằm chống chính quyền nhân dân”.

Để hoạt động tình báo của cộng sản Việt nam ở xứ Chùa Tháp này thêm hữu hiệu, bên cạnh những tình báo người Việt Nam, chính quyền cộng sản Hà Nội cũng đã đào tạo rất nhiều công an mật vụ người bản xứ. Sau một thời gian được huấn luyện nghiệp vụ tại Việt Nam, họ được trở lại Cam Bốt là quê hương xứ sở của mình để hoạt động tình báo, nhằm nối dài cánh tay quyền lực cho chính quyền độc tài toàn trị.

Dù vậy, công bằng mà nói, thì những người Khmer bản xứ này tiếp tay cho cộng sản Hà Nội để đàn áp hay truy bức những người Việt tỵ nạn, cũng chỉ vì quyền lợi vật chất hay vì miếng cơm manh áo mà thôi, chứ từ trong sâu thẳm của lòng họ, thì cộng sản Việt Nam vẫn chỉ là kẻ thù, hay chỉ là những tên xâm lược. Thêm nữa, họ cũng thừa biết rằng, cả dân tộc của họ đang sống kiếp nô lệ lầm than, mà bản thân họ, dù có quyền cao chức trọng đến đâu đi nữa, chứ thực ra, đâu có hơn kém gì những tôi đòi cho ngoại bang cộng sản Việt Nam.

Thưa quý vị, nạn nhân của mạng lưới tình báo Việt nam tại Cam Bốt này là những tổ chức hoạt động nhằm quang phục quê hương Việt Nam, là những phong trào Đông Tiến và cả những nhà tranh đấu cho tự do dân chủ và nhân quyền ngay tại đất nước Việt Nam thân yêu, các vị ấy đã bị chính quyền cộng sản bức hại nên đành phải sang đây lánh nạn.

Nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ cũng không là một ngoại lệ. Anh ầy vì quyền sống, quyền làm người và quyền được tự do tư tưởng, tự do ngôn luận của toàn dân để rồi anh đã bị hành hung, bị sách nhiễu, bị truy sát phải chấp nhận cuộc sống lưu đày nơi xa xứ, ngõ hầu tiếp tục con đường đấu tranh nhằm quang phục quê hương. Thề rồi cũng giống như số phận nghiệt ngã của tôi, nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ cũng đã bị bắt cóc giữa thanh thiên bạch nhật ngay tại thủ đô Nam Vang.

Sau khi tôi mất tích, Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc và các tổ chức bảo vệ nhân quyền, như Tổ chức Ân xá Quốc tế (Amnesty International), Tổ chức Theo dõi Nhân quyền (Human Rights Watch), Ủy ban Bảo vệ Quyền làm Người Việt Nam, v.v... đã tiến hành điều tra, chất vấn, nhưng tập đoàn cộng sản Hà nội vẫn quanh co bao biện, dối trá suốt mười mấy

tháng trời và phủi bỏ hết mọi trách nhiệm về sự việc tôi bị mất tích. Cộng sản Hà Nội vẫn cứ cãi chày cãi cối rằng, họ không hề hay biết gì về tung tích của tôi.

Trong khi đó, cơ quan an ninh điều tra A24, Sài Gòn, đã thẩm vấn, điều tra và giam giữ tôi một cách nghiêm ngặt trong trại giam B34 suốt bao nhiêu tháng trời. Nhưng rồi cuối cùng, trước áp lực của cộng đồng người Việt quốc gia ở hải ngoại và của cộng đồng quốc tế, Hà Nội bất đắc dĩ phải thừa nhận hành vi bắt người tỵ nạn đã được Liên Hiệp Quốc bảo vệ. Quốc thể của cộng sản Việt Nam có còn hay không, khi trước công luận thế giới họ đã phơi bày sự dối gạt, xảo trá, gian ngoa, bịp bợm chính là bản chất cố hữu của chế độ cộng sản?

Tôi được mãn án và được đi tỵ nạn chính trị tại vương quốc Thụy Điển sau 20 tháng giam cầm, phải chăng nhờ tôi đã được Cao ủy Liên Hiệp Quốc cấp cho quy chế tỵ nạn? Vậy còn nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ, chỉ mới được cơ quan này cấp giấy chứng nhận tạm thời thì cái giá mà nhà dân chủ Lê Trí Tuệ phải trả cho tư tưởng và hành động vì tự do dân chủ và nhân quyền của toàn dân Việt là bao lâu? Liệu nhà đương cục cộng sản Việt Nam có dám thẳng thắn nhìn nhận trước cộng đồng quốc tế, rằng

họ đã bắt cóc Lê Trí Tuệ như họ đã bắt cóc tôi vào ngày 25 tháng 7 năm 2002, để rồi họ cũng dũng cảm phóng thích Lê Trí Tuệ như họ đã dám phóng thích tôi, hay vì quốc thể mà họ phải tiếp tục bịp bợm, dối trá cả thế giới loài người, bằng cách thủ tiêu nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ, để tiếp tục che giấu tội ác "thiên bất dung gian" của chúng?

Nguyễn Công Cẩm

Hỡi Nguyễn Công Cẩm! Nếu thực sự mẹ của ông cũng là một Phật tử như ông đã có lần bộc bạch với tôi, thì xin ông hãy ghi nhớ lời

Đức Phật dạy về luật nhân quả báo ứng, để đừng tiếp tục lún sâu vào tội ác giết hại đồng bào yêu nước của ông nữa!

Hỡi đảng Cộng sản Việt nam ! Con người sinh ra trên cõi đời này ai ai cũng có ước mơ và hoài bão của mình. Anh Lê Trí Tuệ chỉ vì khát vọng một nền tự do, dân chủ và an lạc cho toàn dân Việt mà phải mắc vòng lao lý tù đày.

Xin những đảng viên trung kiên của đảng Cộng sản Việt Nam đang hoạt động tình báo tại Cam Bốt hãy ngưng tay một giây phút thôi, để xem chúng tôi và các ông có giống màu da, tiếng nói hay không, để các ông đừng tiếp tục vấy máu của đồng bào mình vì tham vọng cuồng điên của tập đoàn bạo quyền cộng sản nữa! Nếu các ông đã lỡ bắt cóc và giam giữ nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ, hãy mạnh dạn đưa ra xét xử công khai như chế độ cộng sản đã từng xét xử bản thân tôi, ngõ hầu anh ấy còn có ngày được sống trong tự do và an lạc dù phải biệt xứ lưu đày. Bằng nếu các ông đã thủ tiêu Lê Trí Tuệ để che giấu tội ác của mình trước thế giới loài người, thì xin các ông hãy ăn năn sám hối tội lỗi của mình trước hồn thiêng sông núi và trước anh linh các bậc liệt thánh tiên hiền. Với truyền thống hiếu hòa và lòng khoan dung của tổ tiên Lạc Việt nghìn đời, tội lỗi của các ông

rồi cũng sẽ được vơi bớt đôi phần, miễn là các ông đừng tiếp tục cúi đầu khom lưng làm thân khuyển mã cho loài sói lang cộng sản khát máu đồng loại nữa!

Vào ngày 12-09-2005, trong buổi điều trần [10] trước Ủy Ban Nhân Quyền [11] Quốc Hội châu Âu (vương quốc Bỉ), tôi đã tố cáo sự việc chính quyền cộng sản Việt Nam đã bắt cóc tôi tại thủ đô Nam Vang vào ngày 25 tháng 7 năm 2002.

Quốc Hội Châu Âu

Nay xin được góp tiếng cùng Mục sư Ngô Đắc Lũy, quý bạn đồng cảnh ngộ Nguyễn

---

[10] *Đài Á Châu Tự Do – Lời chứng của Thích Trí Lực*

[11] *Quê Me - Điều trần tại Quốc Hội Châu Âu*

Phùng Phong, Ngô Văn Tài, Thạch Nhỏ, Đỗ Hữu Nam ... Với tư cách là một nạn nhân của mạng lưới mật vụ cộng sản Việt Nam tại Cam Bốt, đã từng bị chúng bắt cóc áp giải về Việt Nam giam cầm phi lý, tôi thiết tha kêu gọi Cao ủy Nhân quyền Liên Hiệp Quốc, Cao ủy Liên Hiệp Quốc về người tỵ nạn, Tổ chức Ân xá Quốc tế, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền, Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam, chính phủ và Quốc hội thuộc cộng đồng các quốc gia dân chủ, cùng các tổ chức bảo vệ quyền con người trên thế giới, xin hãy cùng nhau lên tiếng và gây sức ép với tập đoàn lãnh đạo cộng sản Hà Nội, ngõ hầu kịp thời cứu nguy cho nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ.

Tôi kêu gọi chính quyền cộng sản Việt Nam hãy dừng tay để đừng gây thêm tội ác chống lại lại loài người, chống lại những nhà bất đồng chính kiến, hay những người đã và đang đấu tranh cho một nền dân chủ thực sự và đúng nghĩa trên quê hương Việt Nam.

Tôi kêu gọi bộ Chính trị ban chấp hành trung ương đảng Cộng sản Việt Nam hãy trả tự do vô điều kiện cho Lê Trí Tuệ!

Tôi cũng xin tha thiết kêu gọi cộng đồng người Việt quốc gia tỵ nạn cộng sản trên toàn thế giới hãy sát cánh cùng chúng tôi, hãy cùng

gióng lên lời kêu gào bi thương của toàn dân tộc Việt Nam đang đau thương, đang rên siết dưới sự cai trị vô cùng bạo tàn và hà khắc của chế độ cộng sản Hà Nội. Xin hãy khẩn thiết yêu cầu nhà đương cục cộng sản Hà Nội tôn trọng quyền sống, quyền làm người của con dân Lạc Việt mà hãy chấm dứt mọi hành vi bức hại những nhà đấu tranh cho tự do, dân chủ, nhân quyền và những nhà bất đồng chính kiến trong nước!

Một lần nữa, cùng toàn thể những người Việt yêu chuộng tự do dân chủ và nhân quyền, tôi khẩn thiết kêu gọi chính quyền cộng sản Hà Nội hãy trả tự do tức khắc và vô điều kiện cho nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ.

Thụy Điển, ngày 06-05-2009

Trí Lực

V

Thảm trạng nghiệt ngã của người Việt tỵ nạn cộng sản tại Cam Bốt

1. *Cài đặt 47*
2. *Đánh lừa 48*
3. *Những hiểm họa của đồng bào Thượng lánh nạn bởi đặc tình cộng sản 51*
4. *Những mối nguy khốn của người Kinh tỵ nạn bởi tình báo mật vụ cộng sản . . .56*

Đài SBTN Úc châu phỏng vấn [12]

Niềm tin tôn giáo là niềm tin mãnh liệt nhất của tất cả mọi người. Đó chính là đời sống tâm linh không thể nào thiếu vắng trong cuộc đời nhiễu nhương loạn lạc này. Đạo Phật đem lòng từ bi trải khắp mọi loài chúng sinh, từ có nghĩa là ban vui, bi là cứu khổ. Thiên Chúa rao giảng

[12] *Ký Tế- Thảm trạng nghiệt ngã của người Việt tỵ nạn cộng sản tại Cambodia*

tin mừng với đức bác ái là lòng yêu thương và ơn cứu rỗi rộng khắp. Giáo lý Khổng Mạnh lấy đức tính nhân nghĩa làm đầu, rằng mọi người hãy đem lòng nhân từ để đối xử với nhau.

Chủ nghĩa cộng sản vốn dĩ vô thần, xem tôn giáo như là thuốc phiện, mê hoặc và ru ngủ quần chúng. Bởi thế, bản chất cố hữu của chế độ cộng sản là phi nhân, tàn bạo. Chúng ta hãy tưởng nhớ đến những nhà hoạt động tôn giáo trong nước, chỉ vì tận hiến cuộc đời để đi gieo trồng hạt giống nhân từ đức hậu cho chúng sinh, hay đi rao giảng tin mừng cho bá tánh, mà phải mắc vòng lao lý tù đày. Không ít những chức sắc của các tôn giáo đã vĩnh viễn gởi lại nắm xương tàn trong các ngục tù cộng sản. Vào ngày 25 tháng 01 năm 2006, Quốc Hội châu Âu đã thông qua Nghị quyết 1481 lên án các tội ác chống nhân loại của các chính thể cộng sản tại Liên Xô và các quốc gia khác.

Trong công cuộc đòi hỏi tự do, dân chủ và nhân quyền; trong đó có hoạt động phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất bị chính quyền cộng sản Việt Nam đang tâm chà đạp, bản thân tôi đã trải qua bao phen vào ra trong ngục tù cộng sản. Nay, biết mà không nói là bất nhân, xin

chân thành chia sẻ những nỗi niềm với bao người đang bị bức ép đọa đày bởi chính sách hà khắc của chế độ cộng sản gian ác, nhằm đối phó với những sự lường láo tráo trở, xảo quyệt điêu ngoa của bản chất cộng sản.

Thủ đô Phnom Penh – Cambodia

Như đã có dịp trình bày với quý độc giả trong và ngoài nước trong các bài trước, do không chịu nổi cảnh cá chậu chim lồng, bởi sau khi mãn hạn tù, tôi còn phải chịu cảnh 5 năm quản thúc. Tôi sống trong tình trạng không có bất cứ một quyền căn bản nào của một con người, tất cả các quyền công dân hoàn toàn bị chính quyền cộng sản tước đoạt, trên mảnh đất

Việt Nam thân yêu không còn một nơi nào khả dĩ dung thân. Bởi thế cho nên, tôi không còn sự chọn lựa nào khác, phải đành lòng tìm đường vượt biên giới sang Cam Bốt lánh nạn.

Sau khi trình diện với văn phòng phủ Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc tại Phnom Penh, trong thời gian chờ đợi cơ quan này cứu xét quy chế tỵ nạn, tên tình báo cộng sản Nguyễn Công Cẩm đã vài ba lần gặp gỡ tôi ngay tại văn phòng phủ Cao ủy. Y đã gạ gẫm tôi, hãy đưa cho y các loại giấy tờ để y giúp dịch sang Anh ngữ, sau đó gửi lên phủ Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc để được phỏng vấn và công nhận tư cách tỵ nạn nhanh hơn.

Trại giam B34 – Sài Gòn

Mặc dù tôi đã hết sức cảnh giác, đã khước từ, nhưng rồi không bao lâu sau khi tôi được công nhận quyền tỵ nạn, thì hàng chục hàng trăm tên tình báo mật vụ cộng sản Việt Nam hoạt động tại Cam Bốt trong đó có tên Nguyễn Công Cẩm cũng đã trắng trợn bắt cóc tôi giữa chốn đông người ngay trước khu chợ Orussey, thủ đô Phnom Penh. Bọn chúng áp giải tôi về trại giam B34 của bộ Công an cộng sản tại Sài gòn, giam giữ một cách nghiêm ngặt để điều tra, xét hỏi.

Với lối chứng minh bắt cầu theo nghiệp vụ điều tra kiểu cộng sản, bọn chóp bu an ninh điều tra A24 cho rằng, Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất là tổ chức chống phá nhà nước, nên đã kết tội tôi với tội danh " Trốn đi nước ngoài nhằm chống chính quyền nhân dân" theo điều 91 luật Hình sự.

1. Cài đặt

Bước đầu, để phục vụ cho việc điều tra xét hỏi, công an điều tra và quản lý trại giam luôn luôn cài đặt "ăng-ten". Chúng đưa những tội phạm hình sự hay kinh tế "nhảy xô", nhằm khai thác thông tin từ các bị can liên quan đến vấn đề chính trị và tôn giáo. Những tay nhảy xô chuyên nghiệp này thường có mức án cao nên

mong được giảm án, họ đang lao động ngay tại trại giam, hoặc từ các trại tù cưỡng bức lao động di lý về. Có trường hợp trại giam ngụy tạo ra quyết định thi hành kỷ luật để có cớ đẩy người vào buồng giam, chịu khổ nhục kế như bị cùm chân hòng đánh lừa, đồng thời dằn mặt chúng ta để khai báo. Trước khi nhận lãnh công tác nhảy xô, chúng được những tên cán bộ điều tra dặn dò kỹ lưỡng, đồng thời họ được hứa hẹn giảm án, tùy theo mức độ lập công chuộc tội.

Qua kinh nghiệm bản thân, chúng ta không dại gì tâm sự kể lể dài dòng, cứ nói chuyện bình thường, vô thưởng vô phạt. Khoảng thời gian chừng một tuần, hay mười ngày, kẻ ăng-ten lại được gọi ra làm việc kết hợp với việc thăm nuôi, y sẽ báo cáo những thông tin nghe ngóng được từ chúng ta. Ăng-ten sẽ được thay đổi liên tục, tôi có cơ may đã cảm hóa được nhiều người, khiến họ phải thú nhận ngay từ những buổi đầu được giao nhiệm vụ nhảy xô, nên tôi được hiểu thêm phần nào những trò lọc lừa của bọn điều tra.

2. Đánh lừa

Đây là trường hợp trại giam B34 Sài Gòn ngụy tạo tình huống nhằm đánh lừa tôi. Ngày 25-07-2002, tôi bị bọn công an tình báo mật vụ

cộng sản Việt Nam hoạt động tại Cam Bốt bắt cóc đưa về Việt Nam. Có những buổi hỏi cung, chúng đưa thêm công an điều tra vào, như thể lấy thêm lời khai của tôi để sang thẩm vấn người chung vụ với tôi, để tôi lầm tưởng rằng, người đồng hành với tôi cũng đã bị bắt, khiến tôi phải thành thật khai báo, ngụy tạo ba mặt một lời.

Thêm nữa, trước khi chuyển tôi sang buồng biệt giam ở một khu khác, tôi sẽ ở chung với bị can A, công an trại giam xếp đặt một người nào đó như thể bị tạm giam ở gần buồng với A, nêu tên xưng họ, quê quán và giọng nói (Nam, Trung hay Bắc) y chang như thiệt. Sau đó, A sẽ nói lại với tôi rằng, y có nghe được giọng nói người tên đó họ đó, để tôi lầm tưởng, người đồng sự cũng đã bị chúng bắt giam ở đây rồi, phải thành thật khai báo thôi, vì nghĩ rằng, nếu mình không khai thì có thể người kia cũng khai ra. Thế nhưng, hình như tôi có linh cảm và không tin đó là sự thật, tôi bèn rà hỏi một gã công an trại giam vào đưa cơm, gã công an ấy xác nhận chắc chắn rằng, ở trại giam B34 này, không có ai tên họ như vậy. Thế là, bọn chóp bu điều tra bể mánh đánh lừa.

Sau khi mãn hạn 20 tháng tù, Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc đã điều đình với chính phủ Thụy Điển đồng ý cho tôi được tỵ nạn chính trị

tại vương quốc này theo quy chế tỵ nạn ngày 28 tháng 6 năm 2002 vẫn còn hiệu lực.

Người Thượng Tây nguyên trốn chạy sang Cam Bốt

Tại xứ sở này, tôi lại có cơ duyên thường xuyên được tiếp xúc gặp gỡ và trao đổi chuyện trò với những người Thượng Tây Nguyên hiền lành chất phát, được biết họ chạy sang lánh nạn tại Cam Bốt vào những năm gần đây. Chính những người đồng cảnh này lại là nguồn cung cấp thông tin vô cùng chính xác và trung thực, về những hiểm họa mà cả đồng bào Thượng lẫn người Kinh tỵ nạn phải đối mặt từng giờ từng ngày tại xứ Chùa Tháp. Những đồng bào Thượng này vẫn chưa hoàn hồn và thỉnh thoảng không cầm được nước mắt, khi họ chân tình kể cho tôi nghe những thông tin về những hoạt

động tình báo của bọn mật vụ cộng sản Việt Nam. Họ cũng chỉ đích danh tên tình báo đội lốt người tỵ nạn Nguyễn Công Cẩm, cùng những đe dọa của bọn chúng đối với những người Thượng và người Kinh tỵ nạn tại đó như thế nào?

3. Những hiểm họa của đồng bào Thượng lánh nạn bởi đặc tình cộng sản

Những người Việt gốc Kinh từ Việt Nam sang đây lánh nạn, cũng như những người tỵ nạn thuộc các dân tộc khác đến từ châu Phi, Trung Đông hoặc Trung Cộng được gọi là Urban Refugees. Sau khi họ đã trình diện với phủ Cao ủy Liên Hiệp Quốc để xin tỵ nạn, thì họ phải tự thuê mướn nhà cửa để tạm trú qua ngày cho đến khi được phỏng vấn, được cấp giấy tạm thời, quy chế tỵ nạn, sau đó họ được đi định cư ở một quốc gia thứ ba nào đó. Liên Hiệp Quốc sẽ không thiết lập trại tỵ nạn cho nhóm này, nên vấn đề an ninh hết sức mong manh. Bởi lẽ, theo nhận thức của Cao ủy Liên Hiệp Quốc về người tỵ nạn tại đây, thì nhóm những người tỵ nạn này có khả năng xoay xở, cũng như có điều kiện kiếm sống qua ngày, ngay tại đất nước tạm dung. Thêm nữa, chính phủ hoàng gia Cam-Bốt phải cho phép họ tạm

dung theo Công ước Quốc tế về người tỵ nạn năm 1992 mà Cam Bốt đã đặt bút ký kết.

Một trại tỵ nạn dành cho người Thượng tại Phnom Penh

Khác hẳn với nhóm này, đối với các sắc tộc thiểu số khác từ Việt Nam sang đây lánh nạn, đa số là đồng bào Thượng ở vùng Tây Nguyên, Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc thấu hiểu rằng, họ không đủ trình độ hay khả năng để hội nhập với xã hội Cam Bốt. Họ cũng không thể nào tự xoay xở để kiếm kế sinh nhai, hoặc có thể trang trải các khoản tiền thuê nhà.

Ngoài ra, chính phủ Cam-Bốt cũng không cho phép họ tạm dung trên đất nước Chùa Tháp này. Bởi thế cho nên, Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp

Quốc phải thiết lập ba trại tỵ nạn: trại 1 tọa lạc ở thủ đô Phnom Penh, trại 2 tại khu vực Tuol Kork và trại 3 ở khu vực Teuk Thla. Ngay sau khi trình diện với Cao ủy tỵ nạn, tất cả những người Thượng Tây Nguyên được tập trung vào trại 2 để chờ phỏng vấn. Sau khi được phỏng vấn, họ sẽ được thuyên chuyển sang trại 3 để chờ kết quả. Đến khi phủ Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc thông báo kết quả, người nào được công nhận tư cách tỵ nạn, sẽ được chuyển qua trại 1 để chờ lên đường định cư tại một nước thứ ba. Còn lại những người bị từ chối tư cách tỵ nạn, họ sẽ được đưa trở lại trại 2 đề chờ ngày bị cưỡng bức hồi hương.

Dù ở trại nào chăng nữa, mỗi người Thượng đều được cung cấp chỗ nghỉ ngơi khoảng chừng ba mét vuông và được cung cấp lương thực tối thiểu vừa đủ để sống qua ngày. Những người Thượng đáng thương khi kể chuyện với tôi, họ vẫn không khỏi bàng hoàng và bật khóc, khi nhắc đến hàng rào an ninh rất nghiêm ngặt bởi những tên tình báo cộng sản Hà Nội mang quốc tịch Cam Bốt, chúng sử dụng thành thạo ngôn ngữ Khmer. Ngoài ra, cũng có cả một số nhân viên an ninh người Khmer đã từng được đào tạo nghiệp vụ tình báo tại Hà Nội. Chỉ huy tất cả lực lượng này là tên trung tá an ninh đang làm việc cho bộ Nội vụ Cam Bốt mang tên Ly

Heng, đích thị là tên Nguyễn Công Cẩm, người Việt tỵ nạn ở đây đã từng vạch mặt chỉ tên hắn ta. Nguyễn Công Cẩm có vỏ bọc là người tỵ nạn được phủ Cao ủy công nhận, song thực chất chính là loài lang sói quỷ đỏ được sản sinh ra bởi tập đoàn cộng sản Hà Nội.

Chính vì lý do này, mặc dù khi tiếp xúc với các nhân viên của phủ Cao ủy tỵ nạn, họ được cam kết chắc chắn rằng, tất cả hồ sơ, thông tin và lời khai về nhân thân của người xin tỵ nạn sẽ được bảo mật, nhưng thực tế thì hoàn toàn trái ngược với những cam kết đó. Bởi chỉ sau khoảng vài ba ngày trình diện với Cao ủy tỵ nạn, thì oái oăm thay, những lời khai báo về những sự áp bức, khủng bố hay việc cướp đoạt đất đai bởi chính quyền cộng sản đã được phía Việt Nam nắm rõ.

Ngoài ra, toàn bộ hồ sơ, hình ảnh... đã từ những bàn tay lông lá của những tên mật vụ này chuyển về đến tận buôn làng của họ. Thế là, bọn công an ở các buôn làng này mặc tình tự tung tự tác. Chúng mời thân nhân của người tỵ nạn lên tra hỏi và cho xem bằng chứng, hình ảnh, lời khai... Đồng thời, chúng ép buộc những người này phải liên lạc thuyết phục người thân của mình ở Cam Bốt quay về đầu thú, hoặc tự nguyện hồi hương.

Ngoài những trò bỉ ổi lường láo đó, Ly Heng tức Nguyễn Công Cẩm còn chỉ đạo cho các trưởng trại phải móc nối một số người Thượng nhẹ dạ cả tin trong trại. Những người Thượng này sẽ làm ăng-ten hay tố giác chỉ điểm cho chúng về những trại viên có hành vi chống đối, hoặc là những trại viên nào thường nhảy hàng rào trốn ra ngoài, để tiếp nhận sự trợ giúp của nhóm tỵ nạn người Kinh. Ngoài ra, họ cũng thường xuyên tiếp nhận những kế hoạch biểu tình phản đối sự đàn áp và cưỡng bức hồi hương của bộ Nội vụ Cam Bốt ngay trong trại. Những người này chắc chắn phải đối diện với những khó khăn về pháp lý, khi họ bị ép buộc phải quay trở lại buôn làng tại quê nhà như trường hợp Mục sư A Đung.

Bọn tình báo mật vụ này còn dối trá với những lời hứa hão huyền, rằng ai cung cấp được nhiều thông tin về những người tỵ nạn chống đối khác, thì người ấy sẽ sớm được cấp quy chế tỵ nạn và sẽ sớm được đi định cư. Bởi thế, không ít người Thượng đã vào cuộc. Họ chỉ điểm và tố giác lẫn nhau, khiến cho không khí chia rẽ và hận thù trong mỗi trại ngày càng sôi sục trầm trọng. Thảm trạng này tăng cao đến mức báo động, khiến nhiều người phải vượt qua những mối hiểm nguy để vượt trại vào giữa đêm hôm khuya khoắt, ngõ hầu mong

thoát được cái bẫy giết người và cảnh địa ngục trần gian này. Đó chính là cõi A tỳ địa ngục mà bọn công an mật vụ tình báo nối dài cánh tay quyền lực cho đảng Cộng sản Việt Nam cùng với bộ Nội vụ Cam Bốt lập nên. Chính quyền cộng sản Việt Nam và Cam Bốt đã nhẫn tâm đọa đày các sắc tộc thiểu số vùng Tây Nguyên đang bị truy bức, đàn áp. Quyền sống của họ đang bị chà đạp một cách trắng trợn ở quê nhà và ngay cả trên xứ sở Chùa Tháp nữa.

4. Những mối nguy khốn của người Kinh tỵ nạn bởi tình báo mật vụ cộng sản

Số lượng người Việt gốc Kinh tỵ nạn tại Cam Bốt không nhiều, so với đồng bào thuộc các sắc tộc thiểu số, có khi lên đến con số gần hai nghìn người. Thời điểm được xem là cao điểm, khi người Kinh trốn sang Cam Bốt lánh nạn vào năm 2007, con số lên đến khoảng chừng tám chục người. Tuy nhiên, bộ Công an cộng sản Việt Nam cũng cảm thấy hết sức quan ngại, bởi vì nhóm những người Kinh tỵ nạn xuất phát từ nhiều thành phần mà không ít là hàng trí thức. Trong số đó, có những sĩ quan, binh sĩ thuộc Quân lực Việt Nam Cộng Hòa; nhiều vị chức sắc các tôn giáo đã từng có những hoạt động đòi hỏi tự do tôn giáo, dân

chủ và nhân quyền ở quê nhà. Nhóm người Kinh này dù số lượng không đáng kể, nhưng lại có khả năng tổ chức tốt, vẫn còn tâm huyết với phong trào dân chủ quốc nội. Thêm nữa, đây chính là trung tâm trợ giúp tinh thần lẫn vật chất cho cả người Kinh và đồng bào Thượng tỵ nạn giữa chốn đất khách quê người.

Trong thời gian sang lánh nạn ở đây, tôi đã tìm hiểu được rằng, ngoài cơ quan tình báo đặc vụ có trụ sở tại Đại sứ quán cộng sản tại Nam Vang, còn có một hệ thống chân rết tình báo gián điệp hoạt động trên khắp lãnh thổ Cam Bốt lên đến hàng nghìn tên. Chúng núp dưới lớp vỏ thương gia, doanh gia, chủ thầu xây dựng, kết hôn với người bản xứ... Đa số những tên này là bộ đội, cán bộ cộng sản Việt Nam, chúng được cài cắm lại trước khi rút quân ra khỏi Cam Bốt vào đầu thập niên 90. Nhiệm vụ của bọn đặc tình này là theo dõi nhất cử nhất động của mọi người dân Việt định cư trên đất nước Chùa Tháp, cũng như những người Việt vãng lai tại đây.

Ngoài ra, chính quyền cộng sản Việt Nam cũng đã cài đặt một tên tình báo cao cấp vào hàng ngũ người Việt tỵ nạn. Với cái vỏ bọc tỵ nạn chính trị, tên này không những gần gũi với những người Việt tỵ nạn, mà còn dễ dàng tiếp

cận với văn phòng Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc tại Phnom Penh, cùng với những cá nhân hay tổ chức quốc tế có những hoạt động trợ giúp nhóm những người Việt tỵ nạn tại đây. Chính quyền cộng sản độc tài toàn trị hình như đã thành công trong thủ đoạn này. Bởi lẽ như chúng tôi đã trình bày, ngoài cái vỏ bọc của một người tỵ nạn mang tên Nguyễn Công Cẩm, tên tình báo này còn là một nhân viên an ninh cấp tá của chính phủ hoàng gia Cam Bốt mang tên Ly Heng.

Tôi đã từng gặp mặt Nguyễn Công Cẩm tại văn phòng Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc ở Phnom Penh. Thật tình mà nói rằng, y có một thái độ lễ phép, lịch thiệp và hòa nhã một cách hết sức nghiệp vụ, nên người tỵ nạn mới gặp gỡ lần đầu rất dễ bị mắc lừa. Theo lời kể của những người tỵ nạn lâu năm, những người này đã biết quá rõ chân tướng của y, thì hắn ta hết dụ dỗ lại hăm he. Đã có lần y đem lời đường mật để câu nhử anh Ngô Văn Tài là người tỵ nạn làm chỉ điểm viên cho y với nhiều hứa hẹn, nhưng đã bị anh ấy khước từ. Y đe dọa bằng những cách hành xử y chang bọn xã hội đen, đối với bất cứ ai dám tố giác y trước Cao ủy tỵ nạn hay các cơ quan quốc tế đang hoạt động tại Cam Bốt. Mặt khác, y xoa dịu rằng, các anh chị hãy an tâm, dù tôi có lên cấp tướng hoặc làm

gì đi nữa, thì cũng không bao giờ quay lại hãm hại anh các người đâu.

Đối với những người mới sang lánh nạn sau năm 2005, ngoài những cựu đảng viên của đảng Nhân Dân Hành Động và của Chính Phủ Tự Do, dường như không ai biết được Nguyễn Công Cẩm là ai? Đây chính là lợi điểm cho tên tình báo mật vụ này trong sự tiếp cận với họ. Một mặt y thu thập thông tin về lý lịch nhân thân, mặt khác y tung hỏa mù nhằm gây ly gián, bằng một số thông tin bâng quơ cho rằng, những người tỵ nạn kia chính là mật vụ hoặc tình báo của cộng sản đánh đi. Tiếc thay, có một số anh em dân chủ tuổi trẻ nhẹ dạ không tin rằng, tên Cẩm chính là công an mật vụ tình báo của cộng sản Việt Nam, mặc dù hàng ngày họ vẫn thấy tên này trong quân phục an ninh Hoàng gia Cam Bốt mang quân hàm trung tá, đi đâu cũng lè kè súng ống hẳn hoi.

Đầu năm 2005, Hội Ái Hữu Tù Nhân Chính Trị và Tôn Giáo Việt Nam ra đời. Chi hội tại Cam Bốt cũng đã được người tử tù Nguyễn Phùng Phong đang tỵ nạn tại đây làm đại diện, nhằm tương thân tương tế người đồng cảnh gặp lúc khó khăn. Chính sự ra đời của Chi hội này, nên đã hơn một lần khiến cho người cựu tử tù này phải đối mặt với một vụ mưu sát của những

sát thủ thuộc cơ quan tình báo cộng sản tại Nam Vang.

Ngoài ra, tổ chức Trà Đàm Dân Chủ tập hợp mọi tầng lớp nhân dân Việt Nam trong và ngoài nước. Họ có cơ hội gặp gỡ nhau để nói lên niềm thao thức và luận đàm về hiện tình đất nước mà thôi. Thế mà báo chí của chính quyền cộng sản Việt Nam lên tiếng đả kích, bôi nhọ, bằng những luận điệu hết sức vu vơ, để kiếm cớ truy bắt các vị này. Trong khi đó, tên Cẩm mang lốt tỵ nạn vẫn nghênh ngang giữa phố chợ đông người với súng ống và quân phục hẳn hoi. Giả sử rằng, nếu y là người tỵ nạn đích thực, thì liệu tình báo mật vụ cộng sản dày đặc ở đây có để yên hay không? Đáng tiếc thay, một số anh em của chúng ta vẫn không nhận ra chân tướng của tên tình báo này, đến nỗi nhà dân chủ trẻ Lê Trí Tuệ phải sa vào tay của chúng nó, mãi cho đến nay, vẫn không ai biết số phận anh ấy sống chết ra sao!

Xin cảm ơn những đồng bào ruột thịt của chúng ta hiện đang định cư tại Thụy Điển, các vị đã chân tình góp thêm tiếng nói với chúng tôi, ngõ hầu vạch trần những âm mưu và thủ đoạn hiểm độc của chính quyền cộng sản Việt Nam.

Về hình thế địa lý, xứ Chùa Tháp là đất nước duy nhất mà những nhà dân chủ, những nhà bất đồng chính kiến trong nước lúc bị đàn áp, họ có thể vượt biên giới sang đó bằng đường bộ. Đặt bút viết bài này, không ngoài mục đích chia sẻ thông tin và lên tiếng cảnh giác cho những ai đang bị chế độ cộng sản truy bức đọa đày ở quê nhà, khi không còn sự lựa chọn nào khác, đành lòng phải tìm đường sang đây lánh nạn. Mong rằng, sau khi được tái định cư ở một quốc gia thứ ba nào đó, quý vị sẽ hoan hỷ góp tiếng nói cùng chúng tôi, nhằm chỉ tên vạch mặt những tên tình báo mật vụ cộng sản tại Cam Bốt đang ngày đêm gieo rắc tai họa cho người Việt tỵ nạn chúng ta.

Ước mong rằng, với những thông tin được thu thập ở đây, Cao ủy Nhân quyền Liên Hiệp Quốc, Cao ủy Liên Hiệp Quốc về người tỵ nạn, Tổ chức Ân xá Quốc tế, Tổ chức Quan sát Nhân quyền, Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam, cùng các tổ chức bảo vệ nhân quyền trên thế giới, sẽ có cơ sở ngõ hầu trợ giúp và bảo vệ người Việt tỵ nạn một cách hữu hiệu hơn.

Đồng thời, tôi cũng khẩn thiết kêu gọi chính quyền cộng sản Việt Nam hãy ngưng ngay tội ác chống lại những người bất đồng chính kiến,

những người đang ngày đêm đòi hỏi tự do, dân chủ và quyền con người trên đất nước Việt Nam thân yêu. Bởi lẽ, những nhà dân chủ, những nhà bất đồng chính kiến là những người yêu nước đích thực. Những người này đang ngày đêm mong muốn cả dân tộc Việt Nam được ấm no hạnh phúc. Họ ước mơ tổ quốc giang sơn Việt Nam được hưng thịnh, phú cường. Các vị ấy không phải là mối đe dọa hiểm nguy đối với tổ quốc và dân tộc Việt Nam, mà chính bè lũ Tàu cộng đang mượn cớ đến khai thác bô xít ở Tây Nguyên mới là hiểm họa khôn lường, đối với sự tồn vong của tổ quốc và dân tộc Việt Nam.

Tập đoàn bộ Chính trị cộng sản Hà Nội đã và đang tiếp tay với quan thầy Bắc Kinh để bán đứng đất nước này, mà quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa đã rơi vào tay bọn chúng, đây chính là tội đồ của dân tộc Việt Nam, lịch sử mai hậu sẽ phán xét tội ác này.

Bao nhiêu năm sống trong cảnh hà khắc dưới chế độ cộng sản, ngần ấy năm người dân Việt phải gánh chịu bao nỗi tang thương[13], đọa đày khốn khổ. Chúng ta hãy cùng nhau chắp tay thành tâm cầu nguyện, ngưỡng vọng hồn thiêng sông núi, anh linh tổ quốc, thùy từ giáng

[13] *Trí Lực – Bao nỗi tang thương – Hồi ký*

lâm phù hộ cho con dân Lạc Việt, sớm thoát khỏi sự dày xéo lầm than bởi chế độ cộng sản bạo tàn.

Thụy Điển, ngày 24-05-2009

Trí Lực

VI

Tâm thư

Kính gửi quý đồng bào thân hữu trong cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản

Kính thưa quý vị,

Ngày 22-07-2009 vừa qua, văn phòng Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc (UNHCR) tại Thái Lan đã thông báo cho Mục sư Ngô Đắc Lũy và gia đình anh Nguyễn Phùng Phong, rằng họ sẽ bị giao trả trở về lại Cam Bốt. Quyết định này chẳng khác nào đưa những vị này vào con đường chết, bởi lẽ công an đặc tình của cộng sản Việt Nam tại Cam Bốt trong đó có tên Nguyễn Công Cẩm đang ráo riết truy lùng những vị này để hãm hại.

Chúng tôi được biết, cả hai Đại sứ quán cộng sản Việt Nam ở Phnom Penh và Bangkok đang lung lạc, lừa dối, lường láo, tráo trở để tung ra những thông tin nhằm đánh lừa các cơ quan tỵ

nạn, rằng ở Phnom Penh tình hình rất yên ổn, không thể nào có chuyện mật vụ cộng sản Việt Nam bắt cóc hoặc thủ tiêu hay có những hoạt động mờ ám tại xứ Chùa Tháp. Các viên chức Cao ủy tỵ nạn đã cả tin vào lời dối trá của bọn cộng sản, rằng tháng 7 năm 2002, tôi bị chính quyền cộng sản Việt Nam bắt tại biên giới khi tôi trở về thăm thân nhân, trường hợp của Lê Trí Tuệ cũng vậy.

Bởi thế cho nên, suốt cả tuần nay, trong tình nghĩa đồng bào ruột thịt, tôi đã cùng một số anh em thân hữu khắp nơi ráo riết vận động bằng đủ mọi cách để UNHCR rút lui quyết định giao trả. Bản thân tôi đã gửi thư tường trình về vụ bắt cóc kinh hoàng vào đêm 25-07-2002 để minh chứng cho các cơ quan Cao ủy tỵ nạn tại Bangkok và Phnom Penh tin rằng, sự việc công an mật vụ cộng sản Việt Nam bắt cóc tôi trước khu chợ Russey ở đường số 185 là đúng sự thật. Trong thư tôi còn nói rõ, tôi đã tố

cáo tội ác của chính quyền cộng sản Việt Nam tổ chức bắt cóc phi pháp người tỵ nạn được Liên Hiệp Quốc bảo vệ tại phiên điều trần về nhân quyền do Quốc Hội châu Âu[14] tổ chức vào ngày 12-09-2005 (thủ đô Brussels, vương quốc Bỉ).

Quốc Hội Châu Âu

Kính thưa quý vị,

Công cuộc vận động của chúng ta trong một tuần qua đã đạt được kết quả như mong đợi, đó là UNHCR Bangkok tạm rút lui quyết định giao trả Mục sư Ngô Đắc Lũy và gia đình anh

[14] *Quê Mẹ- Điều trần về nhân quyền tại Quốc Hội Châu Âu – Nhân chứng Trí Lực*

Nguyễn Phùng Phong về lại Cam Bốt, nhưng họ buộc các vị này phải tự liên lạc tìm kiếm một quốc gia nào đó để đi định cư, kể cả việc tự lực cánh sinh. Chúng ta tạm mừng về quyết định này, thế nhưng con đường phía trước không dễ gì suông sẻ. Bọn mật vụ cộng sản sẽ manh động, chúng ta hãy lo lắng từng giờ từng ngày cho tính mạng của các vị này. Bởi theo lời cô Lê Thị Thu Sang vừa mới được đi định cư từ Phnom Penh sang Hoa Kỳ cách nay 10 ngày kể lại, rằng bọn Nguyễn Công Cẩm ở Phnom Penh đã thông báo tiền thưởng 10.000 Mỹ kim cho những ai cung cấp thông tin về nhóm Mục sư Ngô Đắc Lũy. Chính quyền cộng sản Việt Nam tàn ác bạo ngược quyết tung tiền để bắt cóc thủ tiêu những đồng bào tỵ nạn của chúng ta cho bằng được.

Trong tình dân tộc, nghĩa đồng bào, cộng đồng người Việt quốc gia tỵ nạn chúng ta khắp năm châu không thể nào bàng quan tọa thị để mặc cho tập đoàn cộng sản Hà Nội vấy máu đồng bào lương dân vô tội. Bọn chúng đã hành xử bạo tàn đối với các chức sắc và bà con giáo dân tại giáo xứ Tam Tòa, tỉnh Quảng Bình trong mấy ngày qua và hiện đang còn tiếp diễn. Thêm nữa, gần 400 Tăng thân Làng Mai tại tu viện Bát Nhã tỉnh Lâm Đồng đang chịu cảnh gió lộng mưa chan, bị trấn áp tinh thần một cách nặng nề bởi sự tiếp tay của chính quyền cộng sản Hà Nội. Nêu lên trường hợp điển hình như vậy để chứng tỏ rằng, không có sự gian hiểm tàn ác nào mà bọn cộng sản không làm, chúng không từ một thủ đoạn nào nhằm vấy máu đồng loại.

Viết bức tâm thư này trong nước mắt chan hòa, với tư cách là một người tỵ nạn đã từng rơi vào tay bọn bắt cóc công an mật vụ cộng sản Việt Nam ở Phnom Penh, tôi khẩn thiết gửi đến quý đồng bào tỵ nạn, bằng khả năng của mình, hãy tìm cách vận động chính phủ các nước sở tại đồng ý cho các vị này được lên đường đi định cư càng sớm càng tốt, ngõ hầu bảo toàn tính mạng.

Nhiễu điều phủ lấy giá gương,
Người trong một nước phải thương nhau cùng.

Chân thành cảm ơn và kính chúc quý vị vô lượng an khương.

Thụy Điển, ngày 28-07-2009

Kính thư

Trí Lực

VII

Suy ngẫm từ vụ án cứu lụt giúp dân

1. Ngược dòng thời gian 73

2. Chính sách tiêu diệt tôn giáo 76

3. Mào đầu chiến dịch trấn áp 78

4. Cuộc đàn áp nước lũ 80

5. Rắp tâm ma mãnh 85

6. Hủy bỏ điều 4 trên Hiến pháp và thả tù chính trị là đảng Cộng sản tự mở cho mình con đường sống 88

Cách nay gần mười sáu năm, ngày 6-11-1994, thật không một ai có thể tưởng tượng nổi, những người tham gia cứu trợ đồng bào đang lâm cảnh khốn cùng bởi thiên tai lũ lụt, trở lại bị một guồng máy công an trị khủng bố, hăm dọa. Một số bị bắt bớ tù đày, toàn bộ phẩm vật

và tiền bạc cứu trợ đều bị tịch thu. Theo sau đó, hàng loạt chiến dịch đấu tố, vu khống, xuyên tạc, mạ lỵ trên các phương tiện truyền thông và báo chí nhằm khỏa lấp sự ngang ngược này.

Đồng bào lâm cảnh màn trời chiếu nước

Chuyện xảy ra có một không hai dưới chế độ cộng sản độc tài toàn trị trên đất nước Việt Nam. Câu hỏi được đặt ra ở đây, tại sao chính quyền cộng sản lại hành xử một cách càn bừa và thô bạo như vậy? Có lẽ tập đoàn độc tài đảng trị tại Hà Nội sẽ không còn một cơ hội nào khác để vin cớ bắt giam hàng lãnh đạo và một số Tăng Ni Phật tử trung kiên, nhằm xóa sổ dứt điểm Giáo hội Phật giáo Việt Nam

Thống nhất (GHPGVNTN), Giáo hội vốn dĩ bị chính quyền cộng sản đang tâm đàn áp nghiệt ngã[15] suốt bao năm qua.

1. Ngược dòng thời gian

Tháng tư đen năm 1975, Hà Nội xua quân cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam, trắng trợn vi phạm các hiệp định và hòa ước đã được ký kết. Hòn ngọc Viễn Đông là miền Nam Việt Nam rơi vào tay cộng sản, dân chúng lầm than dưới gót giày tàn bạo phi nhân, biết bao nỗi đắng cay uất hận đè nặng lên kiếp sống người dân hai miền Nam Bắc.

[15] *Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế - Lửa phực lên từ Huế*

Cái gọi là chính sách ”cải tạo công thương nghiệp”, nhưng thực chất là chủ trương cướp bóc trắng trợn tài sản, đất đai, nhà cửa, ruộng vườn... của dân lành. Đã thế không thôi, chủ nhân còn bị quân cướp bóc bắt bớ, tra tấn, tù đày, của cải tan hoang, gia đình ly tán! Hơn thế nữa, có đến hàng trăm nghìn viên chức hành chính, sĩ quan Quân lực Việt Nam Cộng Hòa bị đưa vào cái gọi là trại ”tập trung cải tạo”[16], mà thực chất là chính quyền cộng sản rắp tâm giam cầm, đày đọa, giết lần giết mòn, nhằm trả thù đối phương sau cuộc chiến. Nhiều người không chịu nỗi cảnh đói rét, bệnh tật, cộng thêm sự đắng cay lao khổ, nên đành phải bỏ lại nắm xương tàn dưới ngôi mồ hoang lạnh trong trại lao cải này. Suốt bao năm tháng dài đằng đẵng, con cái họ bị phân biệt đối xử ở học đường, nhà cửa bị tịch thu, đành phải ký giấy chấp nhận lên đường đi vùng kinh tế mới, khi được hứa hẹn, người chồng hay người cha của họ sẽ được trả tự do, nhưng chỉ là lời hứa suông vô vị.

Thế nào gọi là vùng kinh tế mới? Nói mới nói mẻ cho hay vậy thôi, chính đây là những vùng đồi núi hoang vu, rừng thiêng nước độc, mìn bẩy hay bom đạn trong thời chiến có thể hãy còn nằm im dưới lớp đất đá hoặc bụi bờ

[16] *Hai Ngoai Phiem Dam – Tội ác tày trời của cộng sản trong các trại tập trung cải tạo*

rậm rạp, chưa chừng sẽ phát nổ bất cứ lúc nào. Người dân ở đây phải phát quang rừng rú, khai hoang, cày xới để có đất trồng khoai sắn hoa màu, rủi ro động tới bom mìn là có thể kết liễu mạng sống một cách oan uổng.

Thảm cảnh vùng kinh tế mới

Ngoài ra, hơn cả triệu người dân Việt Nam đành lòng rời bỏ quê hương làng mạc, nơi chôn nhau cắt rốn, để vượt biển ra đi tìm tự do, lánh nạn cộng sản.

Quá hơn số phân nửa bất hạnh bị mất tích trên biển cả bởi cuồng phong bão tố, hay chẳng may gặp bọn cướp biển ngang tàng, hoặc bị chính bộ đội biên phòng cộng sản xả súng bắn chết, chúng là những kẻ máu lạnh, không chút

tình người. Số còn lại gặp may mắn được cứu vớt, lần lượt đặt chân đến bến bờ tự do, tạo lập cuộc sống mới ở xứ người.

Vượt biển tìm tự do

2. Chính sách tiêu diệt tôn giáo

Chế độ cộng sản từ Liên bang Sô viết qua các nước cộng sản vùng Đông Âu, đến Trung cộng, Bắc Triều Tiên, Việt Nam, Cu Ba... đều cùng chủ trương một chính sách tiêu diệt tôn giáo. Chủ thuyết Mác Lê cho rằng, tôn giáo là thuốc phiện, làm mê hoặc và ru ngủ quần chúng.

Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất là Giáo hội truyền thống, được truyền thừa suốt chiều dài hơn hai nghìn năm lịch sử. Chính quyền cộng sản đã đang tâm đàn áp nghiệt ngã và đặt Giáo hội này ra ngoài vòng pháp luật. Nhị vị Hòa thượng Thích Huyền Quang và Thích Quảng Độ - Viện trưởng và Tổng thư ký Viện Hóa Đạo, GHPGVNTN – quý ngài muốn thống nhất Phật giáo hai miền Nam Bắc nhưng phải là một Giáo hội độc lập, không thể bị xem như một trong những hội đoàn trực thuộc Ủy ban Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, một tổ chức ngoại vi của đảng Cộng sản.

Bởi thế cho nên, vào đầu thập niên 80, hai ngài bị đưa đi quản thúc lưu đày ở quê nhà. Chính quyền cộng sản dựng lên Giáo hội Phật giáo Việt Nam, tổ chức tại chùa Quán Sứ (Hà Nội) ngày 7-11-1981, làm công cụ chính trị phục vụ đảng và làm chia rẽ nền Phật giáo dân tộc. Tăng tín đồ trung kiên với GHPGVNTN trở thành đối tượng thường xuyên bị guồng máy công an trị sách nhiễu và đàn áp không chút nương tay[17].

---

[17] *RFA Đài Á Châu Tự Do - Đài Phật giáo Việt Nam – Cuộc đàn áp quy mô Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất sau 30-4-1975*

Điển hình, ngày 2-11-1975, mười hai vị Tăng Ni tự thiêu tập thể tại thiền viện Dược Sư, huyện Phụng Hiệp, tỉnh Cần Thơ, để phản đối Ủy ban quân quản chiếm dụng các cơ sở thuộc Giáo hội. Năm 1978, Hòa thượng Thích Thiện Minh vô cớ bị bắt giam và đã không chịu nỗi những đòn tra tấn dã man của bọn cai ngục đỏ, đưa đến cái chết vô cùng thê thảm trong ngục tù ở đường Nguyễn Trãi, quận 1, Sài Gòn.

3. Mào đầu chiến dịch trấn áp

Năm 1992, khâm thừa di chúc của trưởng lão Hòa thượng Thích Đôn Hậu – Chính thư ký kiêm xử lý Viện Tăng Thống, GHPGVNTN – Hòa thượng Thích Huyền Quang phụng mệnh trọng trách tiếp tục lèo lái con thuyền Giáo hội, điều hành mọi Phật sự. Công cuộc phục hoạt GHPGVNTN bắt đầu, văn phòng lưu vong Viện Hóa Đạo là chùa Hội Phước, tỉnh Quảng Ngãi, chính là nơi ngài đang bị quản thúc nghiêm ngặt.

Chính quyền cộng sản Việt Nam mào đầu chiến dich trấn áp[18] nhắm vào GHPGVNTN bằng tài liệu "Tuyệt mật" mang số 106/PA15-

---

[18] *Thư viện sưu tầm – Tuệ Minh – Phỏng vấn nhân chứng lịch sử về tình hình Phật giáo tại Việt Nam sau năm 1975*

16 của Bộ Nội vụ, do Trương Hữu Quốc ký ngày 18-8-1992, ra lệnh cho các ngành công an mật vụ khắp các tỉnh thành phải "chặt đứt tay chân" khối Phật giáo Ấn Quang, để chẳng còn phương nào hoạt động phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý của GHPGVNTN.

Ngày 2-10-1992, thầy Thích Không Tánh, Thích Trí Lực và giáo sư Nhật Thường bị bắt. Chính quyền cộng sản gán ép tội danh "Phá hoại chính sách đoàn kết", theo điều 81, luật Hình sự. Đúng vào thời điểm người hùng Lý Tống tung rải truyền đơn kêu gọi toàn dân đứng dậy lật đổ bạo quyền cộng sản, sau đó ông ấy nhảy dù và bị bắt tại Nhà Bè, Sài Gòn. Lợi dụng sự việc này, công an điều tra tại trại giam đã tìm đủ mọi cách vu khống chúng tôi đã cấu kết với Lý Tống nhằm lật đổ chính quyền. Thế nhưng, họ không có chứng cớ và đã bị chúng tôi cực lực bác bỏ cáo buộc này.

Tưởng đâu chính quyền cộng sản có thể giam tù kết án chúng tôi một cách dễ dàng, nhưng Hà Nội đã thất bại. Các tổ chức bảo vệ nhân quyền trên thế giới, trong đó có Tổ chức Ân xá Quốc tế, Tổ chức Quan sát Nhân quyền...qua sự nỗ lực vận động của ông Võ Văn Ái, Chủ tịch Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam, chính quyền cộng sản đành

phải ngậm bồ hòn làm ngọt để thả chúng tôi, kèm theo lệnh quản thúc vô thời hạn mà không thông qua một tòa án nào phán quyết cả.

4. Cuộc đàn áp nước lũ

Mùa đông năm 1994, nước sông Mê kông lai láng tràn bờ. Hầu hết các tỉnh miền Tây đồng bằng sông Cửu Long ngập chìm trong thác lũ, dân chúng lâm vào cảnh cơ cực lầm than, màn trời chiếu nước. May ra còn có bông điên điển nổi trôi trên dòng nước bạc mênh mông, khả dĩ hái làm thức ăn lót bụng qua cơn đói lả. Trước cảnh thương tâm đó, Hòa thượng Thích Quảng Độ kêu gọi cứu tế đồng bào. Ngài cũng không quên gửi văn thư thông báo cho chính quyền, về việc đoàn cứu trợ của GHPGVNTN sẽ lên đường đến huyện Thanh Bình, tỉnh Đồng Tháp ngày 6-11-1994, đây là một trong những vùng chịu thiệt hại nặng nề.

Thế nhưng hỡi ôi! Cộng quyền nào có lương tâm! Ngày hôm ấy, hàng trăm công an điên cuồng lồng lộn, tìm đủ mọi cách nhằm chặn đứng, bao vây, cô lập các đoàn xe của Tăng Ni Phật tử. Toàn bộ phẩm vật cứu trợ, thức ăn, thuốc men, mùng mền... đều bị bọn chúng tịch thu. Thầy Thích Không Tánh, Thích Nhật Ban, Thích Trí Lực, giáo sư Nhật Thường và Phật tử

Đồng Ngọc đều bị bắt. Đầu tháng giêng năm 1995, công an bắt giam Hòa thượng Thích Quảng Độ.

Đồng bào ruột thịt lâm cảnh cơ hàn

Tội danh tiếp tục gán ép để bắt bớ chúng tôi là tội "Phá hoại chính sách đoàn kết", bổn cũ hai năm trước được soạn lại. Chưa đầy một tháng sau, tập đoàn Hà Nội sáng kiến đẻ ra thêm một bổn mới 205a, "Lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích nhà nước", nhờ Quốc hội bù nhìn thông qua cho có vẻ dân chủ để gán thêm tội. Sau khi hoàn tất các thủ tục tố tụng, tòa án ở Sài Gòn ra quyết định xét xử, nhưng lần lữa ba phen bốn lượt, xử rồi lại hoãn, hoãn rồi lại hoãn tiếp. Bởi lẽ, khoảng giữa năm

1995, chính phủ Hoa Kỳ hủy bỏ lệnh cấm vận, đặt quan hệ ngoại giao sau hai mươi năm kết thúc cuộc chiến. Hà Nội cò kè bớt một thêm hai, nhằm kiếm chác điểm tốt nhân quyền.

Phiên tòa ngày 15-8-1995 tại Sài Gòn
(Từ trái sang phải: Hòa thượng Thích Quảng Độ, Nhật Thường, Thích Nhật Ban, Đồng Ngọc, Thích Trí Lực, Thích Không Tánh - Nguồn ảnh: Lê Hiệp, phóng viên hãng thông tấn AP)

Mặc dầu vậy, một phiên tòa giả trá thực thi chỉ thị "tuyệt mật" 106 nhắm vào GHPGVNTN, ngày 15-8-1995, tòa án ở Sài Gòn nhận lệnh chóp bu Hà Nội đưa Hòa thượng Thích Quảng Độ, Thích Không Tánh, Thích Nhật Ban, Thích Trí Lực, giáo sư Nhật

Thường và Phật tử Đồng Ngọc ra xét xử theo luật rừng xã hội chủ nghĩa.

Sáng sớm hôm ấy, khi rời chiếc xe tù, chúng tôi đã trông thấy Hòa thượng Thích Quảng Độ ngồi lặng lẽ bên hàng hiên, cạnh vài gã công an áp giải. Lời dạy ngắn gọn của ngài, cho đến nay, tôi vẫn mãi mãi khắc ghi:

- Hôm nay, chính quyền cộng sản xét xử chúng ta, tôi chỉ khuyên các thầy một điều, không cần tranh luận hoặc chống án, việc làm của chúng ta hôm nay, hãy để cho lịch sử mai hậu phán xét, thế thôi.

Ôi! Cao cả làm sao! Lời nói của bậc chân tu khả kính.

An ninh tòa án được thắt chặt, một lực lượng hùng hậu gồm công an, cảnh sát cơ động, bộ đội được trang bị vũ khí, lựu đạn, dùi cui, roi điện... đến tận răng. Chính quyền cộng sản đã chuẩn bị một cuộc trấn áp dữ dội có thể bột phát từ phía quần chúng và Tăng Ni Phật tử nhằm phản đối phiên tòa. Đồng bào Phật tử tràn ngập trên đường Công Lý ngay trước cổng tòa, qua đến đường Tự Do mà nay được đổi thành: Nam kỳ khởi nghĩa tiêu Công Lý, Đồng Khởi lên rồi mất Tự Do.

Chúng tôi không cần nhờ luật sư theo yêu cầu của tòa án, bởi chúng tôi tự tin rằng, mình đủ khả năng biện hộ. Thế nhưng, phiên tòa đã bịt miệng chúng tôi như sau này họ đã từng bịt miệng Linh mục Nguyễn Văn Lý trong phiên tòa ngày 30-3-2007 tại Huế, họ cắt ngang lời chúng tôi bào chữa. Chúng tôi dự tính trong thâm tâm, vành móng ngựa này chính là diễn đàn dân chủ để vạch trần tội ác lọc lừa, tráo trở, phi nhân của bạo quyền cộng sản. Nếu Hòa thượng Thích Quảng Độ không ân cần dạy bảo chúng tôi lúc sáng sớm, thì có lẽ sự việc đã xảy ra. Công lý ư? Luật pháp ư? Với chế độ cộng sản thì chỉ có luật rừng, hành xử như thời Trung cổ.

Cho rằng chúng tôi phá hoại chính sách đoàn kết? Không, chính tập đoàn toàn trị cộng sản Hà Nội, đứng đầu là mười mấy gã trong cái gọi là bộ Chính trị mới chính là những kẻ chủ mưu phá hoại sự đoàn kết của Giáo hội chúng tôi. Chính nhà nước cộng sản đã đang tâm đàn áp nghiệt ngã và đặt GHPGVNTN chúng tôi ra ngoài vòng pháp luật, thay vào đó, dựng lên một Giáo hội công cụ năm 1981.

Thứ hai, cho rằng chúng tôi lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích nhà

nước? Thử hỏi, trong tình dân tộc, nghĩa đồng bào, có ai đành đoạn ngoảnh mặt khoanh tay mà nhắm mắt làm ngơ, trước cảnh đau thương khốn khổ của đồng bào ruột thịt đang lâm cảnh cơ hàn? Nhớ đến cố Hòa thượng Thích Huyền Quang, một đời vì đạo vì dân, thì Hòa thượng Thích Quảng Độ thật sự là một bậc dũng khí. Ngài tổ chức đi cứu trợ là thể hiện lòng từ bi cứu khổ của đạo Phật. Sau này, ngày 18-7-2007, ngài cũng đã vượt qua hàng rào canh gác của công an trước thiền viện Thanh Minh, để đến chia sẻ với dân chúng đồng bào đang gánh chịu nỗi oan khuất. bởi nhà cửa đất đai của họ bị mất trắng vào tay quan quyền cộng sản tham nhũng khắp các tỉnh thị thành.

5. Rắp tâm ma mãnh

Công cuộc vận động phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý của GHPGVNTN vẫn không chùn bước. Các tổ chức bảo vệ nhân quyền, cộng đồng các quốc gia dân chủ đều lên tiếng hậu thuẫn Hòa thượng Thích Huyền Quang và Thích Quảng Độ, đồng thời lên án chính quyền cộng sản Việt Nam đàn áp tôn giáo và vi phạm nhân quyền. Bởi thế, tập đoàn cộng sản Hà Nội xoay qua dở trò ma mãnh, rỉ tai một số nhẹ dạ cả tin, rằng họ sẽ chấp thuận cho GHPGVNTN

sinh hoạt trở lại, với điều kiện duy nhất, GHPGVNTN không Huyền Quang, không Quảng Độ. Thủ đoạn này chẳng khác gì chính quyền cộng sản cho thay chiếc bình mới, nhưng rượu cũ vẫn y chang, có nghĩa là Giáo hội vẫn chịu sự kiểm soát của đảng và nhà nước. Âm mưu ấy hoàn toàn bị thất bại nhờ sự sáng suốt của Hòa thượng Thích Huyền Quang. Giáo chỉ số 09 do ngài ban hành, ủy nhiệm cho Văn phòng 2 Viện Hóa Đạo tại Hoa Kỳ toàn quyền điều hành Phật sự Giáo hội, phòng khi Giáo hội mẹ trong nước bị chính quyền cộng sản thẳng tay đàn áp, hàng giáo phẩm lãnh đạo Giáo hội bị bắt giam, đưa đến tình trạng mọi sinh hoạt hoàn toàn bị tê liệt.

Nhưng đáng tiếc thay! Một số vị ở hải ngoại công khai lên tiếng thị phi, đưa đến thảm trạng phân hóa. Nhóm ly khai ở các châu lục như châu Âu, châu Úc, Hoa Kỳ, Gia Nã Đại...cho ra đời một Giáo hội mới, sử dụng y chang danh xưng GHPGVNTN, gọi là tiếm danh. Tiếm có nghĩa là sai suyễn, giả mạo. chiếm đoạt. Chẳng hạn như tiếm chức, không phải chức phận mình mà làm càn; tiếm hiệu, không phải hiệu mình đáng xưng mà xưng; tiếm ngôn, không phải phận mình đáng nói mà nói; tiếm quyền, tiếm vị... cũng đều như thế cả. Với sự tiếm danh này, mọi người khó phân biệt giả chân.

Nỡ đành quên sao? Những lúc quý ngài tìm đường lánh nạn cộng sản, lênh đênh trên Đông hải, sóng dập gió dồi, nay được đặt chân đến bến bờ tự do, chùa ngang điện dọc, sớm mõ chiều chuông. Sao nỡ đành quên? Những năm tháng rày đây mai đó ở quê nhà, chùa chiền bị chiếm dụng, hộ khẩu bị cắt ngang thì biết khai báo tạm trú tạm vắng vào đâu? Sống nơi nào cũng bị công an khu vực ngày đêm dòm ngó rình mò, chạm trán liền bị điều tra hạch hỏi. Nay cư an sao chẳng tư nguy, lại nỡ lòng nào êm xuôi xuề xòa với lũ phi nhân. Dẫu có được hứa hẹn gì đi chăng nữa, cũng chỉ toàn là bánh vẽ mà thôi!

Chúng ta là những kẻ hậu học, may gặp duyên lành được hun đúc từ những bậc thạc đức cao Tăng. Từ miền sông Hương núi Ngự, phố cổ Hội An, Bình Định, Phú Yên, vào tận Cà Mau, Rạch Giá, không ai là không ngưỡng vọng quý ôn Tây Thiên, Thuyền Tôn, Linh Mụ, Trúc Lâm. Linh Quang, Viên Giác, Thập Tháp... Đạo pháp trải qua bao nỗi thăng trầm, có bao giờ quý ngài khuất phục trước sự áp bức, kỳ thị của bạo quyền, xứng đáng cho kẻ đời sau muôn vàn kính ngưỡng. Lời nói thẳng thường nghe chối tai, vô phép thử hỏi, ai trong

chúng ta khi trông thấy cảnh cha làm thầy con đốt sách mà trong dạ không cảm thấy nao nao!?

6. Hủy bỏ điều 4 trên Hiến pháp và thả tù chính trị là đảng Cộng sản tự mở cho mình con đường sống

Bao nhiêu năm người dân Việt lầm than khốn khổ bởi chế độ cộng sản hung tàn, ngần ấy năm biết bao kẻ anh hùng nặng lòng với non sông tổ quốc bị bạo quyền tử hình hoặc giam hãm. Chúng ta hân hoan đón mừng ông Trương Văn Sương vừa mới được ra khỏi lao ngục sau 33 năm đày đọa và ông Nguyễn Anh Hảo trải qua 23 năm tù. Chính quyền cộng sản hiện đang giam giữ ông Nguyễn Hữu Cầu và Trần Văn Thiêng đã hơn ba chục năm trời, cả hai người đang lâm trọng bệnh trong tù ngục.

Đã đến lúc chính quyền cộng sản Việt Nam hãy trả tự do vô điều kiện cho các tù nhân chính trị và tôn giáo đang bị giam giữ bởi những bản án đầy phi lý bất công. Có những người bị giam giữ nhiều năm qua mà chưa hề được đem ra ánh sáng, như trường hợp bắt giam ông Đoàn Huy Chương, Nguyễn Hoàng Quốc Hùng, Đỗ Thị Minh Hạnh, Đoàn Văn Diên, Đoàn Huy Tâm v.v... Ông Lê Trí Tuệ bị mật vụ cộng sản bắt cóc ở Nam Vang (Cam Bốt) ngày 6-5-2007 vẫn còn biệt vô âm tín, mãi

đến nay chẳng ai biết số phận ông ấy sống chết ra sao!

Chúng ta hoàn toàn ủng hộ bản Kiến nghị thư đủ cả lý và tình do thầy Thích Thiện Minh - người đã trải qua 26 năm tù - gửi chính quyền Hà Nội ngày 1-8- 2010, kêu gọi hãy trả tự do vô điều kiện cho các tù nhân lương tâm, chính trị và tôn giáo. Đã đến lúc đảng Cộng sản Việt Nam hãy phản tỉnh để đừng lún sâu vào vũng lầy tội ác chống lại loài người. Hãy tỉnh thức để mạnh dạn hủy bỏ điều 4 trên Hiến Pháp (đảng Cộng sản độc tôn đảng trị) để tiến tới một nền dân chủ đa nguyên.

Thêm nữa, cộng sản Hà Nội vì sự khiếp nhược đê hèn, nên đã lén lút dâng đất, bán biển cho quan thầy Bắc Kinh. Hai quần đảo Trường

Sa và Hoàng Sa đã mất trắng vào tay Trung cộng. Nguy cơ mất nước đã gần kề, rồi biết đâu một ngày nào đó, hơn chín mươi triệu đồng bào trong nước bỗng dưng trở thành dân tộc thiểu số ngay chính trên dải đất hình cong chữ S của mình! Nếu thảm cảnh xảy ra, nguyên nhân chính là đám cộng sản Hà Nội tham quyền cố vị, bán nước cầu vinh. Không còn phương cách nào khác là toàn dân Việt ở trong và ngoài nước, hãy chung sức đồng lòng đạp đổ chế độ cộng sản, ngõ hầu cứu lấy thảm họa mất nước về tay Tàu cộng!

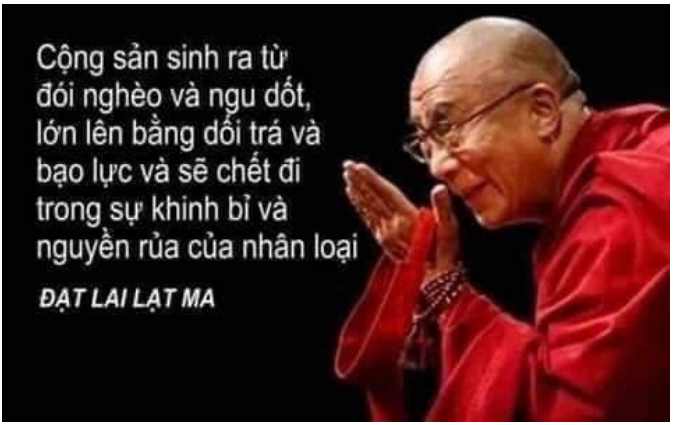

Hồ Chí Minh, kẻ đã mang thứ nước đỏ độc hại là chủ nghĩa cộng sản về đất Việt. Chủ thuyết này đã bị vứt bỏ vào sọt rác cách nay hơn hai chục năm, ngay chính đất nước Nga sô,

nơi sản sinh ra nó. Thế mà oái oăm thay! Hiện giờ tập đoàn toàn trị cộng sản Việt Nam lại bắt đồng bào dân tộc của mình tiếp tục uống thứ nước đỏ vô cùng độc hại đó!

Ngày nào chế độ cộng sản còn trên quê hương Việt Nam, thì ngày ấy hãy còn:

Oán hờn chất ngất trời cao,
Nỗi đau dậy đất, hận gào trùng khơi!!

Thụy Điển, ngày 11-8-2010

Trí Lực

VIII

Cảm nghĩ về ngày Văn hóa Diên Hồng

1. Hào khí Diên Hồng một thuở . . . 94

2. Hùng khí Mê Linh 98

3. Trang trải tình thương nơi đất khách quê người 100

Ngày Văn hóa Diên Hồng do Hội Văn hóa Phụ nữ Việt Nam tự do Đức quốc, với sự cộng tác của Liên hội người Việt tỵ nạn cộng sản tại Cộng hòa Liên bang Đức được tổ chức vào ngày 29-06-2013 tại hội trường Saalbau Titus Forum (Nordwestzentrum), Frankfurt am Main. Mục đích của ngày văn hóa Diên Hồng hôm nay là để cùng nhau gìn giữ bản sắc văn hóa dân tộc Việt, đồng thời nhằm phát huy truyền thống rạng ngời tốt đẹp của các bậc tiền nhân cho thế hệ con cháu mai sau.

1. Hào khí Diên Hồng một thuở

Giở lại trang sử nước nhà, vào cuối năm Giáp Thân 1284, triều đình nhà Trần đã trân trọng kính mời chư vị bô lão đại diện cho tầng lớp dân dã ở khắp các làng xã, thôn trang. Tất cả đều vân tập trước thềm cung điện Diên Hồng ở kinh thành Thăng Long để tham dự một hội nghị đặc biệt, nhằm đối phó với dã tâm tham tàn bạo ngược của đế quốc Nguyên Mông phương Bắc, chúng mang ý đồ muốn thôn tính đất nước Đại Việt lần thứ hai. Thái thượng

hoàng Trần Thánh Tông và đương kim hoàng đế Trần Nhân Tông đích thân chủ trì hội nghị.

Tại hội nghi Diên Hồng[19], các vị bô lão được nghe nhà vua thông báo về việc quân giặc Nguyên Mông đã xua quân tràn sang biên giới nước ta. Nhà vua tịnh không bàn đến chiến thuật chiến lược, mà chỉ hỏi ý kiến duy nhất, rằng nên đánh hay nên hòa. Nếu chấp nhận hòa hoãn với quân thù thì xem như mất nước, trái lại, nếu toàn dân đồng quyết một lòng liều chết xông pha để đánh đuổi giặc thù, thì may ra còn có thể giữ gìn toàn vẹn non sông. Tiếng hô quyết chiến của các vị bô lão đã làm rung chuyển cả cung điện Diên Hồng. Có thể nói, hội nghị Diên Hồng là một sáng tạo vô cùng độc đáo của vua quan đời nhà Trần, là biểu hiện của ý thức tin tưởng vào sức mạnh trí tuệ của toàn dân muôn người như một. Cuộc chiến vệ quốc chống lại quân xâm lược Nguyên Mông vào năm 1285 gắn chặt với ý chí cương quyết tại hội nghị Diên Hồng.

Trở lại với hiện tình đất nước Việt Nam, kể từ khi Việt Minh là tiền thân của đảng Cộng sản cướp chính quyền vào năm 1945, Hồ Chí Minh đã vâng theo ý chỉ thiên triều, khơi mào

---

[19] *Liên khúc Hội nghi Diên Hồng – Bạch Đằng giang – Lưu Hữu Phước*

cho một cuộc nội chiến huynh đệ tương tàn suốt hơn phần tư thế kỷ. Không ai khác hơn, chính Trung cộng là đế quốc đã từng nuôi tham vọng thôn tính Việt Nam bao nhiêu lần trong suốt chiều dài lịch sử, lại đứng ra bảo trợ và cung cấp chiến cụ đạn dược cho cuộc chiến phi nghĩa này.

Oái ăm thay! Ngay sau khi quân cộng sản Bắc Việt cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam năm 1975, Trung cộng đã ngang nhiên chiếm đoạt hai quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa để thành lập huyện Tam sa. Thêm nữa, ải Nam Quan, thác Bản Giốc và hàng chục hàng trăm cây số biên giới phía bắc đã bị Trung cộng lấn chiếm. Thế nhưng, tập đoàn độc tài toàn trị cộng sản Hà Nội vẫn im hơi lặng tiếng và mặc nhiên triều cống, họ đã lộ rõ bản chất khiếp vía nhu nhược, sẵn sàng làm tay sai cho ngoại bang, bán nước cầu vinh.

Ý thức được một ngày nào đó không xa, quê hương gấm vóc hình cong chữ S sẽ bị quân Tàu cộng lần lượt nuốt chửng. Các tầng lớp thân hào nhân sĩ, sinh viên học sinh trong nước nhiều lần tổ chức biểu tình chống đối Trung cộng, thì bọn tay sai bán nước này lại ra tay khủng bố, đàn áp, bắt bớ không chút nương tay. Điển hình là vụ xử tù Điếu Cày, Đinh Nguyên

Kha, Nguyễn Phương Uyên... với bản án tù hết sức phi lý, quả thật là, tập đoàn cộng sản Việt Nam quá hèn với giặc ác với dân.

Lễ dâng hương trước bàn thờ Tổ quốc ngày 29-6-2013

Là những người Việt quốc gia tỵ nạn cộng sản, đang sống trên một đất nước tạm dung, Hội Văn hóa Phụ nữ Việt Nam tự do Đức quốc và Liên hội người Việt tỵ nạn cộng sản tại Cộng hòa Liên bang Đức ý thức được bổn phận và trọng trách của con dân Lạc Việt, nối tiếp truyền thống Diên Hồng, nêu cao ý chí quật khởi của hai bà Trưng, bà Triệu, quyết đánh

đuổi ngoại xâm phương Bắc, giành lại độc lập cho non sông. Lấy hai chữ Diên Hồng để đặt tên cho ngày văn hóa, không ngoài ý nghĩa này.

2. Hùng khí Mê Linh

Hai bà Trưng khởi nghĩa

Trong bài diễn văn khai mạc, bà Phi Nga - chủ tịch Hội Văn Hóa Phụ nữ Việt Nam tự do Đức quốc - đã ôn lại lịch sử vẻ vang của bao anh hùng liệt nữ làm rạng rỡ giống nòi, thề quyết một lòng chống cự giặc ngoại xâm phương Bắc, nêu cao gương tiết liệt của các bậc nữ lưu Trưng Trắc, Trưng Nhị, Triệu Ẩu..., các bà đã phất cao ngọn cờ khởi nghĩa, một lòng trung trinh son sắt, quyết đánh đuổi quân

thù, vẹn toàn non sông một dải. Trái lại, đảng Cộng sản đương quyền Hà Nội không chút nhục nhã, lại ngang nhiên dâng hiến đất liền và biển đảo cho quan thầy Tàu cộng Bắc Kinh, tỏ rõ bản chất khuyển mã, khom lưng lòn cúi xin chịu làm hạng tôi mọi ươn hèn.

Tiếp theo, bác sĩ Trần Văn Tích, chủ tịch Liên hội người Việt tỵ nạn đã tham luận với đề tài Hùng khí Mê Linh. Ông đã ôn lại lịch sử đấu tranh của các bậc nữ lưu con dân Lạc Việt, từ thời hai bà Trưng, bà Triệu Ẩu, cho đến lịch sử cận đại, thời nào cũng có những anh thư liệt nữ sẵn sàng hy sinh bảo vệ giang sơn, đúng với câu giặc đến nhà đàn bà phải đánh.

Với những tiết mục đặc sắc trong chương trình bao gồm thi ca, vũ nhạc, diễn kịch, võ thuật v.v..., tiết mục nào cũng tràn đầy vị ngọt quê hương, thắm đượm tình dân tộc. Chương trình do sự đóng góp thiện nguyện của các hội đoàn người Việt tự do tại Đức quốc. Ngoài ra còn có các ca sĩ, nhạc sĩ đến từ Hoa Kỳ, hay các quốc gia thuộc Liên minh châu Âu như Pháp, Hòa Lan... Tất cả cùng có một tâm huyết là phát huy bản sắc văn hóa Việt Nam. Đặc biệt là vở kịch thơ Ánh kiếm Mê Linh của tác giả Trần Thế Thi vô cùng sống động, được trình diễn bởi các em sinh viên học sinh Ban Văn Vũ

Điểm Sáng và Hội Văn hóa Phụ nữ tự do Đức quốc.

3. Trang trải tình thương nơi đất khách quê người

Ngay sau khi miền Nam Việt Nam rơi vào tay cộng sản, hàng nghìn đồng bào hai miền Nam Bắc đã bỏ nước ra đi tìm tự do, vượt qua bao sóng gió nghìn trùng, không ít đồng bào bất hạnh đã bỏ thây dưới lòng biển cả.

Tàu Cap Anamur cứu các thuyền nhân

Riêng tại Cộng hòa Liên bang Đức, con thuyền nhân đạo Cap Anamur của Tây Đức đã cứu vớt khoảng mười ba nghìn thuyền nhân trên biển Đông, chính phủ Đức đã dang rộng vòng tay đón nhận phần lớn trong số này được đến định cư, nhận nơi đây làm quê hương thứ hai. Hằng năm, cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản vẫn tổ chức ngày Tri ân nước Đức, tỏ lòng nhớ ơn đất nước đã cưu mang mình, cho thế hệ con cháu mai sau có một tương lai xán lạn ở bến bờ tự do.

Ngày 9 tháng 6 năm 2013, một trận lũ lụt ở miền Đông và Nam nước Đức đã tàn phá hầu hết trường học, nhà cửa, bệnh viện, đường sá... khi mực nước sông Elbe dâng cao quá mức. Nạn lụt đã hoành hành khiến chính phủ Cộng hòa Liên bang Đức phải đương đầu trước thảm họa, kêu gọi cả nước chung tay tái thiết. Hưởng ứng lời kêu gọi này, ban tổ chức Ngày Văn hóa Diên Hồng quyết định đóng góp số tiền còn lại sau khi chi phí cho Ủy ban tái thiết của chính phủ. Liên hội người Việt tỵ nạn cộng sản tại xứ sở này đã thể hiện tấm lòng vàng, ngõ hầu trang trải tình người, ân đền nghĩa trả, đúng với bản chất rộng lượng độ tha sẵn có của người dân Việt. Quầy hàng tình thương của một số chị em phụ nữ trong Hội Văn hóa cũng vô

cùng hoan hỷ đóng góp phần nhỏ của mình trong nghĩa cử cao đẹp này.

Ngày Văn hóa Diên Hồng 29 tháng 6 năm 2013 đã để lại dấu ấn khó phai mờ trong lòng người Việt tự do lánh nạn cộng sản đang định cư tại Cộng hòa Liên bang Đức. Có thể nói rằng, ngày ấy đã gióng lên tiếng chuông thức tỉnh cho chế độ độc tài toàn trị cộng sản Việt Nam đang mê muội, hãy ngưng ngay để đừng vấy thêm tội ác chống lại chính dân tộc mình mà bán đứng quê hương cho Tàu cộng. Hãy trả tự do vô điều kiện cho những nhà yêu nước đang bị cầm tù bởi những bản án đầy phi lý bất công, hoặc những người bất đồng chính kiến đang chờ xét xử.

Thụy Điển, ngày hè 2013

Trí Lực

IX

Bài tham luận[20]

Lễ tưởng niệm 50 năm thảm sát Mậu Thân[21] (1968) tại Huế

Liên hội người Việt tỵ nạn cộng sản tại Cộng hòa Liên bang Đức tổ chức ngày 17-3-2018 tại Weiterstadt-Darmstadt

Kính thưa quý ngài lãnh đạo tinh thần các tôn giáo,

Kính thưa quý Liên hội người Việt tỵ nạn cộng sản tại Cộng hòa Liên bang Đức,

Kính thưa quý Hội đoàn, Hội Ái hữu, quý Đoàn thể người Việt tỵ nạn cộng sản địa phương tại các tỉnh thành khắp Liên bang Đức,

---

[20] *Nam Phong – Lễ tưởng niệm 50 năm thảm sát Mậu Thân 1968 tại Huế - Nhân chứng Trí Lực*

[21] *SBTNOfficial – Nhạc phẩm Những con đường* trắng *– Hoàng Oanh (Sáng tác: Trầm Tử Thiêng)*

Liên hiệp châu Âu và cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản khắp các quốc gia trên thế giới,

Kính thưa quý Đảng phái quốc gia, quý cơ quan truyền thông, báo chí,

Kính thưa quý vị quan khách, quý đồng hương thân mến,

Lời đầu tiên, tôi chân thành cảm ơn Ban tổ chức Đại lễ tưởng niệm 50 năm cuộc thảm sát Mậu Thân (1968) tại Huế. Quý vị đã có nhã ý dành cho tôi một thời gian ngắn, với tư cách là một nhân chứng sống, để nói lên những gì mắt thấy tai nghe cũng như tâm tư cảm nghĩ của mình về cuộc thảm sát vô cùng tàn khốc, do bàn tay tội ác của cộng sản miền Bắc gây nên.

Xin phép liệt quý vị, tôi được tự giới thiệu, là cư sĩ Trí Lực, pháp danh Tâm Nguyện, sinh năm 1954 tại tỉnh Thừa Thiên-Huế - cựu tù nhân lương tâm dưới chế độ cộng sản, hiện được tỵ nạn chính trị tại vương quốc Thụy Điển.

Xuân Mậu Thân 1968, năm ấy tôi lên 14 tuổi, đang học lớp đệ ngũ ở trường công lập Tây Lộc. Tôi đã tận mắt chứng kiến cảnh dã man tàn ác của quân Việt cộng khi chúng tấn công cố đô Huế.

Kính thưa quý vị,

Tôi còn nhớ rõ mồn một, ngày mồng 1 Tết Mậu Thân, bầu trời xứ Huế nắng dịu. Theo truyền thống xưa nay, dân chúng dành ngày đầu năm để đi lễ chùa và nhà thờ. Tôi cũng theo mẹ đi chùa lễ Phật ở khuôn Giáo hội Tây Lộc, Tây Linh và Phú Thạnh.

Vào đêm mồng 1 rạng sáng mồng 2 Tết, bất chợt mọi người nghe nhiều tiếng súng liên thanh. Thêm nữa, tôi cũng nghe tiếng những đạn pháo kêu rít liên hồi trên bầu trời, từ hướng dãy Trường Sơn pháo kích về thành nội, tiếp theo là những tiếng nổ rền vang, long trời lở đất. Suốt đêm dài, cả nhà ba mạ và anh em chúng tôi đều cảm thấy bất an.

Trời tờ mờ sáng, tôi hé cửa nhìn ra đường Trần Duy Toản thì thấy từng đoàn quân Việt cộng đi bộ từng tốp năm tốp ba, vai chúng mang ba lô, tay cầm súng AK, đầu đội nón cối. Tôi đoan chắc rằng, Việt cộng miền Bắc đã xé bỏ thỏa hiệp ngưng bắn trong ba ngày Tết cổ truyền, thừa cơ xâm chiếm cố đô Huế. Toán quân Việt cộng này có lẽ đã từ các vùng An Lỗ, La Chữ, An Hòa,... đi vào cửa Chánh Tây để xâm nhập thành nội. Trận chiến ở Tây Lộc ngày càng khốc liệt. Vài hôm sau, không thể nào chịu nỗi những trận pháo kích và bom đạn,

dưới cảnh trời mưa lâm thâm và giá lạnh, gia đình tôi cùng mấy nhà hàng xóm phải cố vượt qua những hố bom cùng pháo đạn, hướng ra chợ Tây Lộc, băng ngang qua vườn cam cạnh sân bay để qua vùng Thạch Điền-Tây Linh lánh nạn. Phường này cách đồn Mang Cá, Cầu Kho không xa và tương đối an toàn. Thỉnh thoảng tận mắt tôi nhìn thấy những xác quân Việt cộng đã bốc mùi chưa kịp đem chôn nằm lăn lóc bên đường.

Trải qua hơn ba tuần lễ, quân lực Việt Nam Cộng Hòa đã đẩy lùi giặc cộng, chiếm lại cố đô Huế, chúng tôi trở về nhà cũ trong cảnh hoang tàn. Trông lên vùng thượng thành cửa Hữu, Chánh Tây, An Hòa, tịnh không còn một nóc nhà, nơi đây đã thành bằng địa. Cô nhi viện Tây Lộc, các trường học, bệnh xá... chỉ còn là đống đổ nát tan hoang.

Vào lúc này, tôi mới hay tin, rằng ở các phường trong thành phố Huế và những vùng lân cận, có rất nhiều người bị Việt cộng bắt đi mất tích trong thời gian chúng chiếm giữ cố đô.

Qua tháng sau, tôi được nhân duyên xuất gia tại chùa Linh Mụ. Bổn sư chúng tôi là ôn Linh Mụ, tức cố Hòa thượng Thích Đôn Hậu, khi ấy đã bị Việt cộng bắt đi mất tích. Vào thời điểm xảy ra chiến sự, Việt cộng vào chùa ép buộc ôn

phải mở cửa tháp Phước Duyên cho chúng treo cờ Mặt trận giải phóng miền Nam trên đỉnh tháp bảy tầng, nhưng ôn Linh Mụ một mực chối từ. Khi ấy, trong chùa có cả hàng trăm đồng bào từ các làng An Bình, Long Hồ, Trúc Lâm, An Ninh Hạ, An Ninh Thượng... nườm nượp đến chùa xin tá túc. Ôn nghĩ rằng, nếu giao chìa khóa tháp cho họ treo cờ thì có lẽ mạng sống của dân chúng ở đây sẽ vô vùng nguy hiểm, bởi lẽ máy bay B52 của Hoa Kỳ và đồng minh phát hiện cờ sao thì sẽ dội bom ngay. Toán quân Việt cộng chiếm đóng ở chùa không thể nào thuyết phục được ôn.

Tháp Phước Duyên – Chùa Thiên Mụ

Thế rồi mấy hôm sau, giữa đêm hôm khuya khoắt, một toán quân Việt cộng lại vào gõ cửa liêu phòng và đòi ôn Linh Mụ mở cửa cho bằng được. Chúng bảo rằng, vâng lệnh cấp trên, họ đến mời ôn xuống đình làng Xuân Hòa để họp bàn việc dân một chốc, sau đó họ sẽ đưa ôn trở lại chùa. Ôn Linh Mụ năm lần bảy lượt nhất quyết chối từ. Lúc ấy, ôn đang lên cơn suyễn nặng và chứng đau dạ dày lại hoành hành. Mặc dầu ôn đã bày tỏ thái độ cự tuyệt và tranh cãi với họ hồi lâu, thế nhưng, toán quân Việt cộng này vẫn cưỡng bức ôn lên một chiếc võng đang chờ sẵn bên ngoài, rồi chúng gánh ôn đi mất tích. Từ đêm khuya ấy, ngày lại ngày qua, mọi người chẳng thấy ôn trở về chùa, hoàn toàn biệt vô âm tín, chẳng khác nào tăm cá bóng chim.

Thầy Thích Trí Lưu, mọi người thường gọi thân mật là ôn Sự, thay ôn Linh Mụ quán xuyến mọi việc trong chùa. Khoảng đầu năm 1969, tôi được ôn Sự cho đi theo về trường Gia Hội tụng kinh siêu độ. Khi ấy, tận mắt tôi nhìn thấy cảnh hàng chục hàng trăm thi thể bị Việt cộng trói gô rồi chôn sống được khai quật lên từ các hầm hố ở Bãi Dâu, chùa Tăng Quang, khe Đá Mài, Phú Thứ, v.v...

Ngờ đâu! Người dân chốn thần kinh vốn dĩ hiền hòa lại phải gánh chịu một mùa xuân trên

những xác người, hãi hùng tang tóc, do bàn tay tội ác của cộng sản miền Bắc gây nên.

Nào ngờ! Trường Tiền gãy nhịp[22], dòng Hương giang lững lờ êm trôi bỗng dưng bị khuấy động bởi cuộc thảm sát đau thương! Mây đen trùm phủ núi Ngự Bình, trời xứ Huế một bầu thê lương ảm đạm! Nhìn những tử thi bất hạnh, lòng người dân làm sao ngăn được hai dòng nước mắt tuôn trào, nghẹn ngào tức tưởi. Niềm đau thương tê tái quặn thắt trong lòng, đứt ruột nát gan!

Khoảng bảy nghìn nạn nhân trong cuộc thảm sát Mậu Thân bị Việt cộng đập đầu chôn sống đã làm gì nên tội, thế mà tội tình chi phải gánh chịu lắm nỗi oan khiên! Bọn Việt cộng khát máu táng tận lương tâm, chẳng còn một chút tình người, cạn tàu ráo máng, đành đoạn nhẫn tâm giết hại, không chút động lòng. Ngày ngày, có những người vợ đi kiếm xác chồng, có những đứa con đi tìm nhận xác cha. Miền sông Hương núi Ngự điêu linh, vẳng nghe khúc điệu Nam Bình não nề ai oán. Huế ơi! Huế mình quá đau thương tang tóc! Những con đường trắng[23], trắng cả cố đô. Than ôi! Trời

---

[22] *Quách Ngọc Triều – Chuyện một chiếc cầu đã gãy – Hoàng Oanh – Sáng tác: Trầm Tử Thiêng*

[23] *Nguyên Nguyên Studio – Những con đường trắng – Nhạc sĩ Trầm Tử Thiêng – Ca sĩ Hoàng Oanh*

xanh ngút ngàn có thấu! Nỗi oán hờn chất ngất, lời lẽ nào kể sao cho xiết; niềm đau thương tràn ngập, bút mực nào viết lên cho tận!

Thảm cảnh đau thương – Mậu Thân 1968[24]

Những thi hài không có ai nhận diện được khâm liệm trang trọng vào từng chiếc quan tài nhỏ. Tất cả đều được tôn trí trang nghiêm tại trường trung học Gia Hội. Hương chong đèn rạng suốt mấy đêm ngày, tiếng chuông mõ cầu kinh chẳng lúc nào vắng bặt.

[24] *Manhhai - Huế 1968 - Tet Offensive - Cầu Trường Tiền*

Tội ác cộng sản[25] - *Thảm sát Mậu Thân 1968*[26]

Khoảng gần một tuần sau, tôi theo đoàn chư Tăng Ni tụng niệm tiễn đưa những nạn nhân bất hạnh từ Gia Hội lên nghĩa trang Ba Đồn. Đoàn xe tang khởi hành từ Gia Hội, ngang đại lộ Trần Hưng Đạo, qua cầu Trường Tiền, đường Lê Lợi, lên dốc Nam Giao, đến nghĩa trang Ba Đồn. Đông đảo dân chúng cố đô trang nghiêm đứng hai bên đường ngậm ngùi rơi nước mắt tiễn biệt, thầm oán hận bọn Việt cộng bạo tàn.

---

25 *HaiNgoai PhiemDam - Tội ác của cộng sản Xuân Mậu Thân 1968 tại Cố đô Huế (Phim tài liệu trước 1975)*

26 *HaiNgoai PhiemDam – Thảm sát Mậu Thân 1968 – Tội ác tàn bạo của cộng sản Hà Nội hơn cả ISIS ngày nay*

Hằng năm, cứ mỗi đầu xuân hoặc ngày rằm tháng bảy, tôi cùng các Phật tử đều lên nghĩa trang này thắp hương tưởng niệm, cúng thí âm linh cô hồn, siêu độ vong nhân.

Tháng tư đen năm 1975, quân cộng sản miền Bắc cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam. Khoảng một năm sau, công trình đào thủy lợi nam sông Hương của chính quyền cộng sản đã xóa sổ nghĩa trang này, địa danh Ba Đồn đã chìm vào quên lãng. Không còn cảnh hằng năm các đoàn thể Phật tử đến nơi đây thắp hương tưởng niệm và lập đàn chay siêu độ hồn oan, ngõ hầu an ủi phần nào các vong linh bất hạnh, làm ấm lòng kẻ quá vãng chốn tuyền đài. Giờ đây, nghĩa trang Ba Đồn, nơi an táng những nạn nhân bị Việt cộng thảm sát vào đầu xuân Mậu Thân không còn nữa. Tập đoàn cộng sản Hà Nội đã cố tình xóa đi vết tích của cuộc thảm sát tàn khốc này, bởi nơi đây như là một chứng tích lịch sử về tội ác chiến tranh do chế độ cộng sản gây nên.

Năm 1972, khi bước chân vào năm thứ nhất trường đại học Văn khoa Huế, tôi mới biết được rằng, có ba vị giáo sư bác sĩ người Đức giảng dạy tại trường đại học Y khoa Huế cùng phu nhân của một trong ba vị ấy, họ đã bị Việt cộng thủ tiêu năm Mậu Thân 1968. Sau này,

người ta tìm thấy thi thể của bốn vị này bị Việt cộng bắn chết và chôn xác gần chùa Tường Vân. Toàn thể sinh viên thuộc Viện Đại học Huế và Sài Gòn đau đớn ngậm ngùi, thương tiếc cho các vị đã cống hiến cả cuộc đời mình cho sự nghiệp y học, cứu người giúp đời.

Thời gian thấm thoát, đã tròn nửa thế kỷ trôi qua, năm mươi năm oan khuất dậy trời, chiến cuộc và vụ thảm sát Tết Mậu Thân hãy còn làm cho người dân xứ Huế không khỏi bàng hoàng mà cứ ngỡ như mới xảy ra hôm nào! Cứ mỗi độ xuân về, người dân xứ Huế không ai là không chạnh lòng buốt dạ, niềm đau nỗi nhớ mãi khôn nguôi!

Kính thưa liệt quý vị,

Hôm nay, trong không khí trang nghiêm thắm đượm tình dân tộc, nghĩa đồng bào, Liên hội người Việt tỵ nạn cộng sản tại Cộng hòa Liên bang Đức long trọng tổ chức Lễ tưởng niệm 50 năm thảm sát Mậu Thân tại Huế. Kính xin quý vị cùng chúng tôi thành kính đốt lên ngọn nến và thắp nén hương lòng, kính tiếc thương bao oan hồn đã bị vùi thây và ngã gục bởi chế độ cộng sản bạo tàn. Trải dài từ thời kỳ cải cách ruộng đất[27], phong trào nhân văn giai

[27] *VFC – Cải cách ruộng đất*

phẩm[28] tại miền Bắc Việt Nam từ năm 1945, mãi cho đến hôm nay, có biết bao nạn nhân bất hạnh bị chết một cách thảm thương dưới chế độ cộng sản phi nhân. Thành kính tri ân bao anh hùng tử sĩ, vị quốc vong thân đã anh dũng hy sinh vì độc lập tự do và toàn vẹn lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa. Vô cùng tiếc thương bao hương hồn kém may mắn đã bỏ mình giữa lòng biển Đông mênh mông sóng gió trên đường lánh nạn cộng sản, liều mình ra đi để tìm bến bờ tự do.

Chúng ta đồng chắp tay cầu nguyện, thành tâm tưởng niệm công ơn và lòng vị tha vô bờ bến của bốn vị giáo sư bác sĩ người Đức đã bỏ mình một cách oan nghiệt bởi gót giày cộng sản xâm chiếm miền Nam Việt Nam. Thành kính chia buồn cùng nhân dân và chính phủ Cộng hòa Liên bang Đức về nỗi mất mát lớn lao này. Chúng tôi cũng xin chân thành chia buồn cùng thân nhân của giáo sư bác sĩ Horst-Gunther Krainick hiện có mặt tại hội trường hôm nay. Vô cùng thương tiếc các hương hồn bất hạnh, nạn nhân của chế độ cộng sản tại các quốc gia trên thế giới đã mãi mãi ra đi!!...

---

[28] *VFC – Nhân văn giai phẩm*

Nhân lễ tưởng niệm hôm nay, chúng ta, những cộng đồng người Việt tự do lánh nạn cộng sản khắp năm châu, thành kính biết ơn và ngưỡng mộ những tù nhân chính trị, tôn giáo, tù nhân lương tâm, những người đã và đang chịu muôn vàn thống khổ trong lao ngục bởi chế độ cộng sản độc tài toàn trị.

Chúng tôi kêu gọi nhà cầm quyền cộng sản Hà Nội hãy tôn trọng quyền sống, quyền làm người của nhân dân Việt Nam và hãy chấm dứt mọi hành vi đàn áp, bức hại dân lành. Hãy trả tự do vô điều kiện cho những nhà đấu tranh đòi hỏi tự do, dân chủ, nhân quyền và những nhà bất đồng chính kiến trong nước đang bị giam cầm hoặc bị quản thúc tại gia bởi những bản án vô cùng phi lý, bất công.

Bao nhiêu năm sống trong cảnh hà khắc dưới chế độ cộng sản, ngần ấy năm người dân Việt phải gánh chịu bao nỗi tang thương, đọa đày khốn khổ! Không còn phương cách nào khác là toàn dân Việt Nam ở trong và ngoài nước, hãy cùng siết chặt tay nhau, chung lưng đấu cật, đoàn kết một lòng, sớm đạp đổ chế độ cộng sản độc tài, ngõ hầu mau cứu lấy dân tộc Việt Nam trước thảm họa mất nước về tay Tàu cộng, cùng mang đến cho hơn chín mươi triệu

đồng bào trong nước sớm được hít thở bầu không khí dân chủ tự do.

Kính thưa liệt quý vị,

Mặc dầu Đức Đạt Lai Lạt Ma đã nhận định:

"*Cộng sản sinh ra từ đói nghèo và ngu dốt, lớn lên bằng dối trá và bạo lực và sẽ chết đi trong sự khinh bỉ và nguyền rủa của nhân loại". T*hế nhưng, những người Việt quốc gia chúng ta, xin mong tất cả hãy hoan hỷ trải rộng tấm lòng vị tha và khoan thứ bao dung, thể hiện truyền thống nghìn đời của con Hồng cháu Lạc.

Chúng ta thành kính ước nguyện, ngữa lên trông cầu hồn thiêng sông núi, anh linh Tổ quốc Việt Nam, liệt vị tiền bối hiển hách, anh hùng tử sĩ vị quốc vong thân, thành tâm khấn nguyện các ngài dũ lòng thương xót cả trăm họ muôn dân Lạc Việt. Nguyện xin các ngài hãy chuyển hóa những người cộng sản tối tăm mê muội đang lầm đường lạc lối, chân đã lún sâu vào vũng lầy tội ác mà không thể thoát ra. Chúng đã bán nước cầu vinh, chịu làm tôi mọi cho giặc Tàu phương Bắc, mà đành đoạn quay lưng chống lại chính đồng bào dân tộc của mình, ngõ hầu cho họ sớm hồi tâm hướng thiện, cải tà quy chính, bởi lẽ quay đầu là bờ

bến, đường mê nẻo giác chỉ cách nhau một tâm niệm hồi đầu.

Trân trọng cảm ơn và kính chúc liệt quý vị cùng thân quyến vạn sự an lành, vô lượng an khương.

Thụy Điển, đầu xuân Mậu Tuất (2018)

Trí Lực

Hình ảnh Tết Mậu Thân 1968 tại Huế

Vidéo lễ tưởng niệm 50 năm thảm sát Mậu Thân

Các nhân chứng trong lễ tưởng niệm

Kính mời nghe tham luận

X

Nhiễu điều phủ lấy giá gương

Cảm nghĩ về cuộc biểu tình ngày 22-01-2019
tại Genève, Thụy sĩ

Trụ sở Liên Hiệp Quốc tại Genève

Được nhiều bạn bè thân thương ở Đức trợ duyên, một thân một mình từ Thụy Điển, tôi đã trải qua nhiều tuyến đường xe lửa để đến được Moenchengladbach thuộc miền tây nước Đức.

Tại đây, vào sáng sớm thứ hai 21-01-2019, chúng tôi lại tiếp tục hành trình đi Thụy Sĩ bằng xe buýt do Liên hội người Việt quốc gia tỵ nạn cộng sản tại Cộng hòa Liên bang Đức tổ chức. Nhiều vị đồng hương và thân hữu đón xe tại Frankfurt am Main và Mannheim. Bây giờ thực sự tôi đã có nhiều bạn đồng hành cùng chí hướng.

Suốt quãng đường dài, bà con đồng hương trên xe hàn huyên tâm sự, trao đổi tâm tình cho nhau về quê hương đất nước. Mọi người san sẻ tấm lòng vàng về gia đình các tù nhân lương tâm, về những anh em thương phế binh hoặc bà con đang lâm cảnh màn trời chiếu đất ở Lộc Hưng vừa qua, sau khi nhà cửa của họ bị chính quyền đập phá để cướp đất.

Ngày mai 22-01-2019, chúng tôi sẽ tham dự cuộc biểu tình trước trụ sở Liên Hiệp Quốc do các Hội Đoàn người Việt quốc gia tỵ nạn cộng sản khắp nơi trên thế giới tổ chức, chủ yếu là Ban tổ chức tại Thụy Sĩ. Nhân phiên Kiểm điểm định kỳ phổ quát, chính quyền cộng sản Việt Nam phải trả lời trước Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc về tình hình nhân quyền. Cuộc biểu tình này nhằm tố cáo trước công luận quốc tế về tình trạng vi phạm nhân quyền ngày càng gia tăng của chế độ cộng sản

độc tài toàn trị. Theo đó, việc đàn áp, khủng bố, bắt bớ hoặc giam cầm những tù nhân lương tâm và người dân lành vô tội.

Xe buýt đến Genève khoảng 19 giờ cùng ngày. Chúng tôi ổn định hành lý trong một khu hầm tránh bom được tạo lập từ thời thế chiến thứ hai, là nơi ban tổ chức tại Thụy Sĩ sắp xếp cho bà con ngủ lại. Sau đó, mọi người cùng đi bộ đến hội trường Ferme Sarasin để tham dự đêm văn nghệ chủ đề "Hát cho đồng bào tôi"[29], với sự góp mặt của các ca sĩ đến từ nhiều nước trên thế giới và nghệ sĩ của các Hội đoàn cùng tham dự. Buổi hội thảo lúc ban chiều "Ngưng ngay đàn áp" tại Coe – Conseil Oecuménique Des Églises, rất tiếc chúng tôi không đến kịp để tham dự.

Tiếng ca vang dội cả hội trường thắm đượm tình dân tộc, nghĩa đồng bào. Mọi người cùng gửi gắm về cho hơn chín mươi triệu đồng bào trong nước đang ngày đêm khắc khoải đau thương dưới chế độ cộng sản phi nhân, hèn với giặc, ác với dân. Mặc dầu đang sinh sống trong những đất nước dân chủ tự do, thế nhưng chúng tôi luôn luôn canh cánh bên lòng tình đồng bào ruột thịt, ngõ hầu chia sẻ những nỗi đắng cay

---

[29] *Việt Tân – Chương trình văn nghệ Hát cho đồng bào tôi*

đọa đày của người dân trong nước, dưới ách cai trị hà khắc của chế độ cộng sản bạo tàn.

Kính viếng bia tưởng niệm thuyền nhân tại Genève

Sau một đêm nghỉ ngơi, sáng thứ ba 22-01-2019, đoàn chúng tôi được ban tổ chức tại Thụy Sĩ hướng dẫn đến thăm bia tưởng niệm thuyền nhân. Tấm bia tưởng niệm thuyền nhân Việt Nam, vô cùng tiếc thương bao đồng bào không may đã bỏ mình giữa lòng biển Đông mênh mông sóng gió trên đường lánh nạn cộng sản, liều mình ra đi để tìm bến bờ tự do, sau khi quân cộng sản miền Bắc cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam tháng tư đen 1975. Tấm bia này được dựng lên trong một công viên ở khu phố Campagne Du Chateau, quận Grand-Saconnex,

Geneva. Nguyện xin Chúa, qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria và Thánh Cả Giuse, thương đưa các Linh Hồn sớm được về hưởng Dung Nhan Chúa. Nhất tâm niệm Phật hồi hướng công đức nguyện chư Hương Linh vãng sanh Tây phương Cực Lạc.

Bia tưởng niệm thuyền nhân tại Genève, Thụy Sĩ

Buổi chiều là phiên kiểm điểm định kỳ phổ quát của Ủy ban Nhân quyền Liên Hiệp Quốc về Việt Nam. Chính quyền cộng sản Việt Nam phải trả lời thỏa đáng các chất vấn của Hội đồng Nhân quyền về tình trạng nhân quyền của mình. Đúng vào thời điểm này, quý đồng hương

khắp năm châu cùng nhau tụ hội về quảng trường trước trụ sở Liên Hiệp Quốc, cùng hòa mình với gần bốn mươi Hội đoàn người Việt Quốc gia tỵ nạn cộng sản trên thế giới. Mọi người tay trong tay, lòng chung lòng, cùng một nhịp đập của muôn triệu trái tim con Hồng cháu Lạc, biểu dương tinh thần "Tất cả vì quốc nội", quang phục quê hương.

Một rừng cờ vàng ba sọc đỏ Việt Nam Cộng Hòa phất phới tung bay trong bầu trời quang đãng, giữa ánh nắng ban chiều, điểm xuyết những màu cờ của các nước dân chủ tự do, nơi các quốc gia người Việt tỵ nạn đang sinh sống. Mọi người cùng nhau hô to khẩu hiệu đánh đổ chế độ cộng sản gian ác bạo tàn, cực lực lên án chính quyền cộng sản Hà Nội vi phạm quyền con người, chà đạp mọi quyền sống của người dân, phá nhà cướp đất của dân lành thấp cổ bé họng.

Quý đồng hương cùng cất lời kêu gọi nhà cầm quyền cộng sản Hà Nội hãy tôn trọng quyền sống, quyền làm người của nhân dân Việt Nam, hãy chấm dứt mọi hành vi đàn áp, khủng bố, bức hại dân lành. Chúng tôi kêu gọi nhà cầm quyền cộng sản Hà Nội hãy trả tự do vô điều kiện cho những nhà đấu tranh đòi hỏi tự do, dân chủ, nhân quyền, các tù nhân lương

tâm, những nhà bất đồng chính kiến trong nước đang bị giam cầm hoặc bị quản thúc tại gia bởi những bản án vô cùng phi lý, bất công.

Cuộc biểu tình trước trụ sở Liên Hiệp Quốc tại Genève ngày 22-01-2019

Bao nhiêu năm sống trong cảnh hà khắc dưới chế độ cộng sản, ngần ấy năm người dân Việt phải gánh chịu bao nỗi tang thương, đọa đày khốn khổ! Không còn phương cách nào khác là toàn dân Việt Nam ở trong và ngoài nước, hãy cùng siết chặt tay nhau, chung lưng đấu cật, đoàn kết một lòng, sớm đạp đổ chế độ cộng sản độc tài toàn trị, ngõ hầu mau cứu lấy dân tộc Việt Nam trước thảm họa mất nước về tay Tàu cộng, cùng mang đến cho hơn chín

mươi triệu đồng bào trong nước sớm được hít thở bầu không khí dân chủ tự do.

Nhân đây, chúng tôi trân trọng cảm ơn ban tổ chức tại Thụy Sĩ, quý ngài lãnh đạo tinh thần các tôn giáo, các đảng phái quốc gia và quý Hội đoàn người Việt tự do khắp thế giới. Chân thành cảm ơn Liên hội người Việt quốc gia tỵ nạn cộng sản tại Cộng hòa Liên bang Đức, quý đồng hương tại Úc Đại Lợi, châu Âu, Hoa Kỳ, Gia Nã Đại, vân vân... đã khích lệ, trợ duyên cho chúng tôi đến được Thụy Sĩ tham dự cuộc biểu tình vô cùng ý nghĩa này.

Mong một ngày nào đó không xa, chế độ cộng sản độc tài toàn trị sẽ lụi tàn, cờ vàng phất phới tung bay trên dải đất hình cong chữ S. chúng ta sẽ gặp nhau giữa lòng đất mẹ Việt Nam, Huế - Sài Gòn - Hà Nội, sau bao tháng ngày đằng đẵng xa cách quê hương!

Thụy Điển, ngày tuyết đông 24-01-2019

Trí Lực

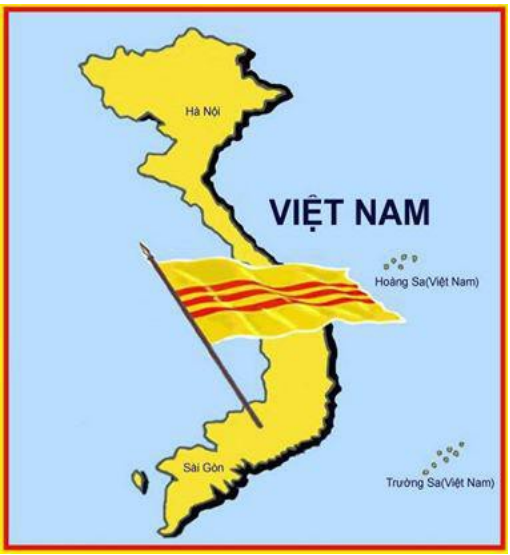

Hùng ca sử Việt – Việt Nam Việt Nam

Qua những năm tháng lao tù

(Các văn bản tố tụng của chính quyền cộng sản)

SBTN SPECIAL:

Phim tài liệu tội ác cộng sản

Phần 1* – *Phần 2* – *Phần 3

Mấy độ thu tàn

(Sưu tập tâm thư và bút ký)

Phần âm thanh (Audio)

I. Tâm thư

Kính dâng Hòa thượng Thích Huyền Quang

II. Tâm thư tường trình

III. Bản trình bày quan điểm

IV.Xin đừng lãng quên Lê Trí Tuệ

V. Thảm trạng nghiệt ngã của người Việt ty nạn cộng sản tại Cam Bốt

VI. Tâm thư kính gửi cộng đồng người Việt ty nạn cộng sản

VII. Suy ngẫm từ vụ án cứu lụt giúp dân

VIII. Cảm nghĩ về ngày văn hóa Diên Hồng

IX. Tham luận-Lễ tưởng niệm 50 năm thảm sát Mậu Thân (1968) tại Huế

X. Nhiễu điều phủ lấy giá gương